

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019

Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

«ΣΗΜΕΡΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΤΗ ΖΩΗ!»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Aγαπτοί μου πατέρες καί ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἄγαπημένα,
Ἡ πολυόθητη ἔօρτη ἔφτασε! Τὸ τῷ φῶτῷ φῶν φῶς «τῆς
μίας τῶν Σαββάτων» καταυγάζει ὅδες τίς σκοτεινές γωνιές τῆς
ἀνθρωπότητας, ἀλλά καὶ κάθε ἀνθρώπινης ψυχῆς. Τίποτε δέν
μένει ἔξω ἀπό τὴν Θεία καὶ ὑπερκόσμια ἀκτινοβολία. Τίποτε δέν
παραμένει ὑπό τὴν ἔξουσία τοῦ θανάτου. Ἀπελπισία, πλέον,
δέν ἔξουσιάζει τὰ ἀνθρώπινα, ἀδιέξοδα δέν ὑπάρχουν στά ἐπί-
γεια. Ἡ ζωὴ ξαναβρίσκει τὸ πρίν ἀπό τὴν πτώση νόημα καὶ ὁ
θάνατος γίνεται γέφυρα πρός τὴν ζωὴν.

Μέ τὴν πίστην μας καὶ τὴν ὑπομονὴν μας, ἀκολουθήσαμε τὸν
Χριστό στὸν Σταυρό, ἀνταποκριθήκαμε στὴν πρόσκλησήν Του
νά συσταυρωθοῦμε μέ Αὐτόν καὶ σήμερα γινόμαστε μέτοχοι τῆς
ἀναστάσιμης νίκης Του καὶ τῆς λαφυραγωγίας τοῦ Ἀδν. Συνε-
χίσαμε νά βαδίζουμε καὶ φτάνοντας σήμερα ἐδῶ, ἀντικρίσαμε

κενό τό μνημεῖο καὶ τὸν πλάστην πλημμυρισμένην ἀπό τὸ φῶς τῆς
Ἀναστάσεως.

Ξέρουμε, πλέον, πώς ὁ Ἀδνς δέν ἀποτελεῖ τὸ μοίρα τοῦ
ἀνθρώπου. Ξέρουμε, πλέον, πώς οἱ πύλες του δινοοίχθησαν, «οἱ
αἰώνιοι μοχλοί του συνετρίβησαν», καὶ τὸ ἀνθρώπινο γένος
ἐπίτευγμα, πίσω ἀπό κάθε ἀνάβασην τοῦ νοῦ στίς κορυφές τῆς
φιλοσοφίας, τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς αἰσθητικῆς, περίμενε καιρέκακα
ὁ θάνατος, γιά νά ἀκυρώσει κάθε χαρά καὶ κάθε ἐλπίδα. Οἱ
ἀνθρώπινες δυνάμεις ποτέ δέν ἔφτασαν, οὔτε ποτέ θά φτάσουν,
γιά νά ἀκυρώσουν τὸ βιολογικό τέλος. Σήμερα, ὅμως, οἱ ἀνε-
παρκεῖς δυνάμεις μας συναντοῦν τή Θείκη παντοδυναμία. Σή-
μερα, παίρνουμε πίσω τὴν ζωὴν πού ὁ Πειρασμός μᾶς ὑπέκλεψε
καὶ γενόμαστε τὸν θρίαμβο τοῦ Ἀναστημένου Θεανθρώπου ἐπὶ
τοῦ θανάτου.

Συνέχεια στή σελ. 2

«ΣΗΜΕΡΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΤΗ ΖΩΗ!»

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1.

Δέν βαδίζουμε, πλέον, ώς κατάδικοι πρός ἔνα μοιραίο τέλος, ἀλλά ώς φαεινοί θριαμβευτές πρός τίν αἰώνιόπτα. Ἡ Ἀνάσταση, ὅμως, δέν σταματᾷ ἐδῶ. Ἡ λυτρωτική δωρεά πρός τὸν κόσμο συνετελέσθη, παραμένει, ὅμως, ώς ἔνα διαφορές γεγονός, πού ἀπαιτεῖ τὴ συμμετοχή μας. Δέν παρακολουθοῦμε ώς παθητικοί ἀποδέκτες. Ὁ θριαμβευτής Μεσσίας γεμίζει τίς καρδιές μας μέχερα, μᾶς ἀποστέλλει, ὅμως καὶ ώς μάρτυρες φωτός πρός τὸν «ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου εὑρισκόμενο» κόσμο. Ὅπως τότε, πρός τοὺς Μαθητές Του, ἔτσι καὶ σήμερα, πρός ἡμᾶς, ἀπευθύνει λόγο ἐνθάρρυνσης καὶ μᾶς ἀναθέτει ἀποστολή:

«Καθώς ἀπέσταλκέ με ὁ πατέρ, κάγω πέμπω ὑμᾶς» (Ἰω. 20:21).

Ἐμεῖς εἴμαστε ἡ ἐπιβεβαίωση τῆς νίκης Του. Σ' ἡμᾶς, πλέον, ἡ ἀνθρωπόπτα θά ἀντικρίσει τῷ χαμένῳ τῆς ἐλπίδα. Στὸν τρόπο τῆς σκέψης μας καὶ τῆς ζωῆς μας, ἴδιον μέχερεν τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ ταλαιπωρημένος κόσμος θά πειστεῖ πώς ἡ ζωή ἔχει ἐλπίδα καὶ προορισμό. Στὸν ἐνόπτα μεταξύ μας ὁ κόσμος θά βεβαιωθεῖ πώς ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ μόνος τρόπος συνύπαρξης τῶν ἀνθρώπων. Στὸν ἐναγκαλισμό μετά τῶν μισούντων ἡμᾶς καὶ στὸν ἀπόφασή μας νά συγχωρήσουμε «πάντας τῇ Ἀναστάσει», ὁ κόσμος θά ἀποκοπεῖ ἀπό τό μίσος καὶ τὸν σκληροκαρδία. Στὸν διαρκή χαρά καὶ δοξολογία μας πρός τὸν Ἀναστάντα Κύ-

ριο, ὁ κόσμος θά δεῖ νά ἀνοίγεται ἐνώπιόν του ἡ ὁδός τῆς εὐγνωμοσύνης γιά τό δῶρο τῆς ζωῆς καὶ θά κεραστεῖ ἀπό τό «καινόν τῆς ἀμπέλου γέννημα».

Ἄς ἐξέλθουμε ἀπό τὸν τάφο τῆς πνευματικῆς ἀποχαύνωσης, τῆς ἀδράνειας, τῆς ἀπόγνωσης καὶ τῆς μοιρολατρίας καὶ ἡς ὄπλιστοῦμε μέ τή δύναμη καὶ τή βεβαιόπτα τῆς ζωῆς πού ἔχειλίζει ἀπό τό κενό μηνημεῖο. Ἡ σχέση μέ τὸν ζωντανό Θεό καὶ ἡ ἀγάπη μεταξύ μας ἀποτελοῦν ἐλπίδα γιά τὸν κόσμο, πού δέν ἔχουμε δικαίωμα νά τοῦ τὸν στερήσουμε. Ἡ σημερινή χαρά δέν ἀποτελεῖ προσωπική μας ὑπόθεση. Μᾶς δόθηκε γιά νά τὸν μοιράσουμε μέ τὸν καθημερινή ἀναστάσιμη βιωτή μας. Ὅπως πρό ὀλίγου μοιράσαμε τὸ φῶς τῆς λαμπάδας μας, ἔτσι λαμπαδηφόροι ἐπιστρέφουμε στὸν κόσμο, ἔτοιμοι νά μοιραστοῦμε τὸ φῶς τῆς ζωῆς, πού διαρκῶς περιμένει τή δική μας προθυμία καὶ πίστη, γιά νά συνεχίσει νά καταναγάζει τὸν ἀνθρωπόπτα.

Ἐλάτε, ἀδελφοί μου, νά μετατρέψουμε τὸν σημερινή μέρα σε διαρκή Εὐαγγελισμό τῆς ἀνθρωπόπτας. Ἐλάτε νά ἀντικαταστήσουμε τὰ συντετριμένα φρέσα τῆς ἀνθρώπινης ἀλαζονείας καὶ ματαιοδοξίας σε ἀειφόρες πηγές ἀναστάσιμης ἀγάπης!

Ο ἀναστάς Χριστός ἦς πλημμυρίζει γιά πάντα τή ζωή ὅλων σας.

Μετά θερμῶν πασχαλίων εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΓΡΑΓΝΑΤΙΟΣ

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

Εἶναι ὅλες οἱ πνευματικές ἔμπειρίες ἀληθινές;

Ολες οἱ ἔμπειρίες στὸν πνευματικό τομέα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου δέν ἀποτελοῦν ἀληθινές «θεοφάνειες». Καὶ ἐδῶ μπορεῖ εὔκολα νά εἰσχωρήσει τό στοιχεῖο τῆς πλάνης. Ὁ Ἄγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος κάνει διάκριση μεταξύ «πνευματικῆς αἰσθήσεως», πού εἶναι ἀπό τή φύση τῆς θείας ἐνέργεια (ἄκτιστη χάρη) καὶ «νοτῆς θεωρίας» τοῦ «φυσικοῦ φωτός», πού ἀποτελεῖ γνώση σε φυσικό ἐπίπεδο καὶ ὅχι κοινωνία μέ τὸν Θεό. Ὁ Γέροντας Σωφρόνιος ἐφαρμόζει τή διάκριση αὐτή στὸν λόγο τοῦ Κυρίου: «Πρόσεχε λοιπόν μήπως τό φῶς, πού εἶναι μέσα σου, γίνει σκοτάδι» (Λουκ. 1α' 35). Πρόκειται γιά τό «φυσικό φῶς» τοῦ νοῦ καὶ ὄνομάζεται σκοτάδι, γιατί δέν ὑπάρχει ἐκεῖ ὁ Θεός, δέν εἶναι γνήσια ἔμπειρία τοῦ ἀκτίστου θείου φωτός!

Ο ἀνθρωπος πού χρησιμοποιεῖ στίς διανοτικές του ἀναζητήσεις (ἀκόμη καὶ θεολογικές!) δρθιολογιστικές μεθόδους καὶ φθάνει σε ὑψηλά ἐπίπεδα διανόσης, ξεπερνᾶ τὸν «τυπική λογική» καὶ μπαίνει σε «μεταλογική σφαίρα». Σ' αὐτή τὸν περίπτωση μπορεῖ νά ἔχει ἔμπειρίες, ὅπως ἡ αἰσθηση μιᾶς «γνώσης» σε μορφή «φωτομορφῆς ἀυτοθεωρίας», πού ἀποτελεῖ αἰσθηση τοῦ «κτιστοῦ κάλλους» τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καὶ δέν ἀποτελεῖ πραγματική κοινωνία μέ τίς ἀκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἔμπειρίες «πανθεϊστικῆς τάξεως», λέει ὁ Γέροντας Σωφρόνιος.

Οι πνευματικές αὐτές ἔμπειρίες εἶναι φυσικό ἰδίωμα τοῦ ἀνθρώπινου νοῦ. Ο ἀνθρωπος βλέπει τὸν καθαρότητα του νοῦ, δηλαδή τον νοῦ του σε ὅλο τό κτιστό μεγαλεῖο, ἀφού

ἀπαλλαγεῖ ἀπό κάθε ἐξωτερική ἐπίδραση ἡ σωματικό πάθος. «Μένοντας μέσα στὸν γνόφο τῆς ἀπεκδύσεως ἀπό κάθε τη ὄρατο καὶ νοντό, ὁ νοῦς δοκιμάζει μιᾶς ἰδίομορφη εὐχαρίστηση καὶ ἀνάπαιση κι ἂν ποτέ στρέψει τό βλέμμα στό ἑαυτό του μπορεῖ νά αἰσθανθεῖ κάτι πού μοιάζει μέ φῶς. Αὐτό ὅμως δέν εἶναι τό ἀκτιστο φῶς τῆς Θεόπτος ἀλλά ἔνα φυσικό ἰδίωμα τοῦ νοῦ, πού κτίστηκε κατ' εἰκόνα τοῦ Πρώτου Νοῦ, δηλαδή τοῦ Θεοῦ», συνεχίζει ὁ Γέροντας Σωφρόνιος.

Αὐτῆς τῆς τάξης εἶναι οἱ ἔμπειρίες πού ὑπόσχονται διάφορες παραθρησκευτικές ὅμαδες, πού στρέφουν τὸν ἀνθρωπο «αὐτοερωτικά» στὸν ἑαυτό του καὶ κηρύζουν οὐσιαστικά τὸν αὐτοσωτηρία, εἴτε μέ τὸν βοήθεια τοῦ αὐτοελέγχου, εἴτε μέ ἄλλες «τεχνικές». Μεταθέτουν τό κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπό τὸν ἀκτιστο Θεία Ἀρχή στὸν ἑαυτό τους, μακριά ἀπό τὸν πηγή τοῦ ἀκτιστο Θείου φωτός (πρβλ. Ἰακ. Α' 17). «Οταν μεταθέσει ὁ ἀνθρωπος τό κέντρο τῆς πνευματικῆς» του ζωῆς, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά θεωρήσει τίς «ἔμπειρίες» του σάν «σπουδάι» Θεοῦ. Αὐτό καλλιεργεῖται ἔντεχνα ἀπό τό πνεῦμα τῆς πλάνης, πού μεταμορφώνεται σε «ἄγγελο φωτός», γιά νά φέρει σύγχυση στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων (Β' Κόρ. 1α' 14-15), ἀλλά καὶ νά παρασύρει στίν ἀπώλεια, ἃν εἶναι δυνατόν, ἀκόμη καὶ τούς ἐκλεκτούς (Ματθ. Κδ' 24, Β' Θεσ. Β' 9-11, Ἀποκ. ιγ' 13-14).

Πρωτ. Κωνσταντῖνος Φλάκης

Πάσχα: διάβαση τοῦ Λόγου στὸν ἀνθρώπινο νοῦ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΟΚΟΡΗ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

Πολλές φορές καί σέ πολλούς χριστιανούς τίθεται τό έρωτημα: ποιό είναι τό ἀληθινό Πάσχα; Καί ἡ ἀπάντηση πού ἔρχεται στό μυαλό μας είναι μιά φράση ἐνός μεγάλου σύγχρονου θεολόγου, «ἡ διάβαση τοῦ Λόγου στὸν ἀνθρώπινο νοῦ». Οἱ ἀνθρώποι αὐτές τίς ὥμερες εὔχονται ὁ ἔνας στὸν ἄλλο καλή Ἀνάσταση καί σπανιότερα καλό Πάσχα. Κι ὅμως σπί γλώσσα, σπίν ὑμνολογία καί σπί ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἀκούμε συχνά τή φράση, «Πάσχα Κυρίου Πάσχα!» πού σημαίνει πώς ἔχουμε πολλά ἀκούσματα τῆς λέξης «Πάσχα».

Καί τί σημαίνει Πάσχα; «Οπως ὁ Ἰσραηλιτικός λαός ἐξερχόμενος ἀπό τή δουλεία τῆς Αἰγύπτου καί καταδιωκόμενος ἀπό τά στρατεύματα τοῦ Φαραὼ ἔπρεπε νά κατέλθει μέχρι τόν πυθμένα τῆς -θαυματουργικά - ἀνοιγμένης Ἐρυθρᾶς Θάλασσας, γιά νά βρεθεῖ ἐλεύθερος σπί γῆ τῆς ἐπαγγελίας=ὑπόσχεσης, ἔτοι ἔπρεπε καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός νά κατέβει σπίν καταδυναστική τυραννία τοῦ θανάτου.

Εἶναι σημαντικός ὁ λόγος τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, «ἀμάρτησε ὁ Ἄδαμ καί πέθανε, δέν ἀμάρτησε ὁ Χριστός καί πέθανε. Γιά ποιό λόγο καί ποιό σκοπό; Γιά νά μπορέσει ἐκεῖνος πού ἀμάρτησε καί πέθανε, νά ἐλευθερωθεῖ ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου μέ τή βοήθεια ἐκείνου πού δέν ἀμάρτησε καί πέθανε. Χρωστοῦσε ὁ Ἄδαμ τόν θάνατο, καί τόν κρατοῦσε φυλακισμένο ὁ διάβολος. Δέν χρωστοῦσε ὁ Χριστός, οὕτε τόν κρατοῦσε ὁ διάβολος. Ἔτοι ἥρθε καί κατέθεσε τόν θάνατό Του γιά χάρη τοῦ φυλακισμένου, προκειμένου νά τόν ἐλευθερώσει ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου».

Ο Χριστός, λοιπόν, ὄλοκλήρωσε τό ἔργο Του καί ἔδωσε στόν ἀνθρώπο τή δυνατότητα νά βρει τόν ἀληθινό του δρόμο, τόν ὁδό τῆς μετανοίας, νά συνεχίσει μέ ἄλλον τρόπο τά πάθη τοῦ Χριστοῦ καί νά γενετεῖ τό ἀπρόσιτο - γιά πολλούς- φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἔτοι κάθε ἀνθρώπος ἔχει πλέον τή δυνατότητα καί τίν εὐκαιρία νά ζήσει τό δικό του προσωπικό Πάσχα-Πέρασμα ἀπό τόν κώρο τῆς χωρίς Θεό ς, στόν κώρο τῆς ς τοῦ Θεοῦ μέσα μας, πού σημαίνει μέθεξη τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἀνάσταση ἀπό τή νέκρωση πού δοκιμάζουμε, ἔξαιτίας τῆς ὑπάρξεως τῶν παθῶν. Νά γίνει Θεός κατά χάρη καί νά ἔορτάζει τό αἰώνιο καί μέγα Πάσχα, νά βιώνει «Πάσχα Μυστικόν, Πάσχα παντεβάσμιον». Νά γεύεται τοῦ μοναδικοῦ ς παντανού Πάσχα πού είναι ὁ Χριστός, νά γίνεται τελικά καί ὁ ἴδιος ὁ ἀνθρώπος Πάσχα.

Αὐτό τό μεγάλο δῶρο χρειάζεται νά τό ἀξιοποίησουμε, νά τό ἀποδεχθούμε καί νά τό καλλιεργήσουμε ἔτοι, ὥστε νά μᾶς ὀφελήσει. Καί τό πώς θά γίνουμε ἄξιοι τοῦ δώρου, μᾶς τό λέγει καθαρά ὁ Ἀγιος Πατέρας Ἰουστίνος Πόποβιτς, «μέ τόν ἀγώνα μας κατά τῆς ἀμαρτίας. Κάθε ἀμαρτία μᾶς φέρνει στόν θάνατο. Κάθε νίκη κατά τῆς ἀμαρτίας μᾶς φέρνει σπίν αἰώνια ζωή.

Ο ἀγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος ἀναφέρει ὅτι χρειάζεται ὁ ἀνθρώπος νά συστρατευτεῖ μέ Αὐτόν πού σταυρώθηκε. Σημαντικός καί ὁ λόγος τοῦ Ἀγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου πού γράφει περίπου τά ἔξης: «Ὄταν ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἀλλάζει, τότε τίν εάυτοῦ κάθαρσιν ὅψεται, γίνεται ὅμοια μέ χρωματισμό ἐπουράνιο». Ἀλλά καί ὁ Ἀγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀναφέρει σχετικά, «γιά νά μπορέσει ὁ ἀνθρώπος νά ζήσει μιά ζωή ἀληθινή, θά χρειαστεῖ νά διαβεῖ μέσω τοῦ αἰώνιου περάσματος ἀπό τή φθορά σπίν ἀφθαρσία. Χρειάζεται ὁ ἀνθρώπος νά κάνει τό πέρασμα ἀπό τό σκότος στό φῶς. Ἀπαιτεῖται νά περάσει ἀπό τό ἐγώ στό ἐμεῖς».

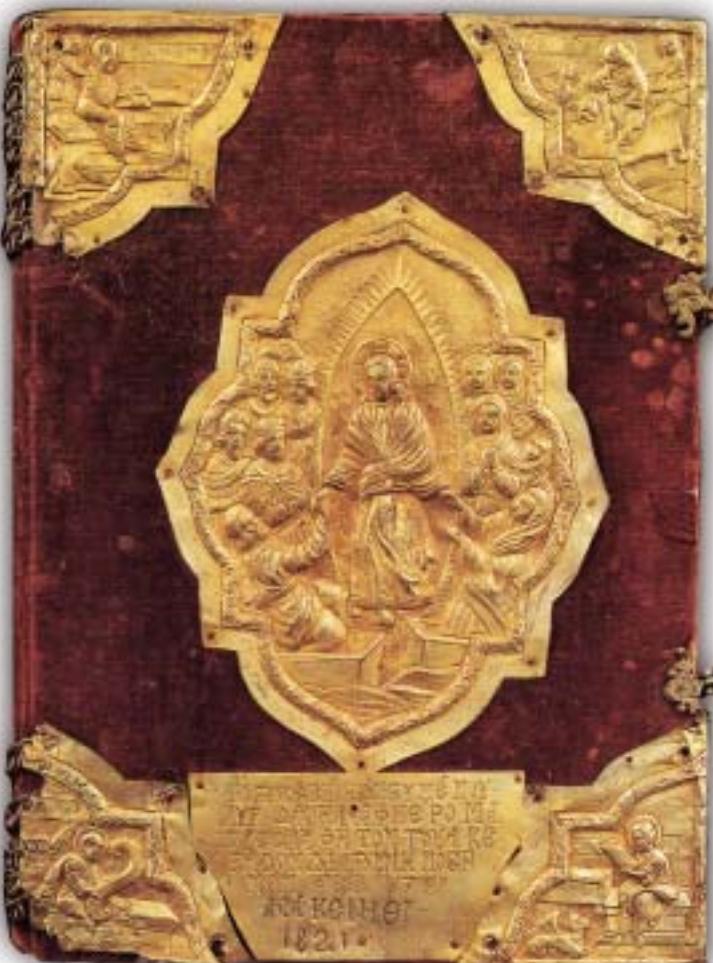
Ἐπομένως νά ζωή μας είναι οὐσιαστικά μιά μεγάλη πορεία. Μπροστά πηγαίνει ὁ Σταυρωθείς καί Ἀναστάς Κύριος καί ἀπό πίσω οι ἐσταυρωμένοι καί ἀναστημένοι χριστιανοί. Γιατί καί ὁ χριστιανός δέν μπορεῖ νά είναι ἀναστημένος, ἔάν προηγουμένως δέν είναι σταυρωμένος, δηλ., δέν σταύρωσε τά πάθη του καί τόν παλαιό ἀνθρωπο. «Ομως πρέπει νά προσέξουμε καί τό σπουδαιότερο πού μᾶς τό ἐπισημάνει ὁ Ἀγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς σέ ὅμιλία του σπίν Ἀνάστασην. Ο Χριστός ἔρχεται καί γίνεται ὁ νέος Ἄδαμ, πού ἀναπλάθει τόν παλαιό, ἀναδημιουργεῖ τόν κόσμο, ἀνακαίνιζει τά πάντα καί δέν ἀπατᾶται, «ἄλλ’ ἀπατᾶ τόν ἀπατέωνα» καί χαρίζει πάλι τόν ἐλευθερία σ’ αὐτούς πού ξεγελάστηκαν ἀπό τόν σατανᾶ καί δουλώθηκαν σπίν ἀμαρτία.

Αὐτό ὅμως δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις στόν ἀνθρώπο, ἀφοῦ κατά τόν Ἀγιο ἔχει μεγαλύτερη εὐθύνη ἀπό τόν Ἄδαμ σπί νέα φάση τῆς ιστορίας του. Πολλοί, λέει, αἰτιῶνται τόν Ἄδαμ, γιατί ὑπέκυψε στόν διάβολο καί ἀθέτησε τόν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, φέρνοντας ἔτοι τόν θάνατο στό ἀνθρώπινο γένος. Περισσότερο ὅμως κολάσιμος είναι ὁ χριστιανός ἐκεῖνος, πού ἀμαρτάνει μετά τόν πτώση τοῦ Ἄδαμ, γιατί ἔχει τόν ἐμπειρία ἀπό τόν ἔκβαση τῆς θείας ἀπειλῆς, πού είναι ὁ θάνατος, μιά ὁδυνηρή ἐμπειρία, πού δέν είχε ὁ Ἄδαμ, ὅταν δεχόταν τόν πονηρή συμβούλη τοῦ ἐώσφορου.

Μετά ἀπ’ ὅλα αὐτά καταλαβαίνουμε τό γιατί τό ἀληθινό Πάσχα είναι ἡ διάβαση

τοῦ Λόγου στόν ἀνθρώπινο νοῦ. «Οποιος θέλει νά ζήσει τόν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νά ἐνωθεῖ μέ τό Χριστό. Δέν μπορεῖ κανείς μόνος του νά περάσει ἐκ τοῦ θανάτου σπίν ζωή. Εάν τότε, σπίν Παλαιά Διαθήκη, χρειασόταν ἔνας ἀνθρώπος, ὁ Μωυσῆς, νά ὁδηγήσει τόν λαό ἀπό τή δουλεία σπίν ἐλευθερία, πόσο μᾶλλον τώρα χρειάζεται ὄχι ἔνας ἀνθρώπος, δέν φθάνει ἔνας ἀνθρώπος, ἀλλά χρειάστηκε ἔνας Θεάνθρωπος, γιά νά μπορέσει νά μᾶς περάσει ἐκ τῆς δουλείας τοῦ θανάτου, τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας, τοῦ διαβόλου, «εἰς τόν ἐλευθερίαν τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ».

Βελούδινο κάλυμμα Εὐαγγελίου ἀπό τήν Κίο Βιθυνίας. Μουσεῖο Μπενάκη (1702).

Χριστός Ἄνεστη... μέ χρώματα*

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΟΥΝΗ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ»

Θρίαμβο, χαρά και πανηγύρι βιώνει ή Ἐκκλησία, καθώς ὁ Ἀρχηγός της συντρίβει τό θάνατο και ἀνασύρει ἀπό τά σκοτεινά δώματα τοῦ Ἀδνί τήν ἀπονεκρωμένην ἀνθρωπότητα. Ξενυχτάει και τραγουδάει ὡς λαός τοῦ Θεοῦ τὸ βράδυ τῆς Λαμπρῆς γιά τὴν μεγάλην αὐτήν νίκην τοῦ Κυρίου. Τίνι κάνει τέχνη διδακτική και θεολογική, μέσα ἀπό τὴν ὄποια ἀποτυπώνεται ἡ ἐμπειρία και τὸ βίωμα τοῦ πιστοῦ, πού εἶναι βίωμα ἀναστάσιμο, χαρούμενο και ἐλπιδοφόρο. Βάζει χρυσό και χρώματα στὸ βίωμά του και τό χαράζει στούς τοίχους και στά σανίδια, γιά νά το βλέπει, νά το κουβαλάει παντοῦ, νά το προσκυνάει και νά ἀνανεώνει τὸν ἀνεκλάλητο χαρά.

Ἡ ὁρθόδοξη εἰκονογραφική παράδοση σωγραφίζει τὴν θεολογία τοῦ γεγονότος και ὅχι τό ίδιο τό γεγονός. Ὁ τρόπος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἔνα ἀπροσπέλαστο μυστήριο γιά τὴν ἀνθρώπινη σκέψη και γι' αὐτό δέν μπορεῖ νά ἀποδοθεῖ μέ κτιστά μέσα. Ἐξάλλου σημασία ἔχει ἡ ἴδια ἡ Ἀνάσταση και ὅχι ὁ τρόπος που ἔγινε. Τά νόματα ὅμως πού βιώνονται μέ τὸν θρίαμβο ἐπὶ τοῦ θανάτου πρέπει νά διασωγραφιστοῦν, διότι ἀποτελοῦν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας και ἀδιαμφισβήτητο ἀποτέλεσμα γιά τὸν ἀνθρώπῳ.

Ο Κύριος λοιπόν στὸν ὁρθόδοξην εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως σωγραφίζεται ὡς ἰσχυρός εἰσβολέας. Σάν φωτεινή ἀστραπή, σάν λαμπερός κομήτης εἰσβάλλει στὰ σκοτάδια τοῦ θανάτου. Σπάζει τὶς σφραγισμένες πόρτες τοῦ Ἀδνοῦ και διαλύει τὸ δύναμι τοῦ Κάτω κόσμου. Ὡς ἀκατάλυτος θριαμβευτής ἀλυσοδένει τὸν θάνατο και τὸν Ἀδνό, πού εἰκονίζεται σάν γυμνός γέρος κάτω ἀπό τὰ πόδια Του. Ὡς Μέγας Κυρίαρχος και μοναδικός Πρωταγωνιστής τοῦ σύμπαντος ἀρπάζει τὴν νεκρήν ἀνθρωπότητα ἀπό τὸ ἀδύναμο και ἔπεινο χέρι της και τὸν ἀνασύρει μέσα ἀπό τοὺς βρωμερούς τάφους πρός τὰ πάνω, στὸν ἀληθινήν και ἀτελείωτην ζωήν! Τίνι ἀνθρωπότητα τὸν ἐκπροσωποῦν οἱ πρωτόπλαστοι, ὁ Ἀδάμ και ἡ Εὔα, πού χαρίζονται στὸ Λυτρωτή μέ προσμονή και κυριολεκτικά ἔκολλᾶνε ἀπό τὰ μνήματά τους γιά τὸν ὄντως ἀθανασία. Πίσω ἀπό τοὺς πρωτοπλάστους σωγραφίζονται οἱ δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης και οἱ ὑπόλοιποι ἀνθρωποι πού πίστεψαν στὸ κήρυγμα τοῦ Μεσσία και τώρα εἶναι ἔτοιμοι νά Τόν ἀκολουθήσουν στὸν ἀναστάσιμον πορεία Του. Ἐκεῖνος ἐξέρχεται ὡς «πρωτότοκος τῶν νεκρῶν» ἀπό τὴν σκιά τοῦ θανάτου και ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι, σάν τὰ μέλη ἀρχαιοελληνικοῦ χοροῦ, Τόν ἀκολουθοῦν περιμένοντας τὴν σειρά τους νά γευθοῦν τὸν ἀπελευθέρωσην ἀπό τὰ

κελιά τῆς ἀποτρόπαιας φυλακῆς τοῦ Ἀδνοῦ.

Σ' αὐτή τήν νικητήρια εἰσβολή τοῦ Χριστοῦ στὸν ἐρεβώδη κόσμο τῆς φθορᾶς συμμετέχει και ἡ φύση. Αὐτή πλέον δέν συνωδίνει οὔτε συστενάζει γιά τὴν ἀνθρώπινη πτώση και ἀμετανοσία. Καθώς ὁ Κύριος διαλύει τό κράτος τοῦ θανάτου, ἡ φύση καίρεται και ὑποκλίνεται μπροστά στή θεότητα. Στήν ὥρθοδοξην εἰκόνα σωγραφίζονται δύο βραχώδη βουνά ἔνθεν κακεῖθεν τοῦ Ἰησοῦ, τό σκῆμα τῶν ὄποιών δείχνει ὅτι ὡς ἔμψυχα πλάσματα ὑποκλίνονται κι αὐτά μέ τή σειρά τους στό ὑπερφυές μυστήριο.

Ἡ χρωματική ἀπόδοση τῆς θεολογίας τοῦ γεγονότος ὀλοκληρώνεται μέ τή σωγραφισμένη δόξα τοῦ Κυρίου, πού σκηματοποιεῖται πίσω ἀπό ὅλόκληρο τό σῶμα Του συνήθως σέ σκῆμα ωρειδές. Αὐτή ἡ δόξα εἰκονίζεται σέ διαβαθμισμένους τόνους τοῦ γαλάζιου ἀπό τό πιό σκούρο στό πιό ἀνοικτό. Μερικές φορές μέσα τῆς σωγραφίζονται ἀκτίνες ἡ χρυσά ἀστέρια, πού ζεχύνονται ἀπό τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ και λάμπουν πρός τόν προσκυνητή. Αὐτή ἡ ὄλόφωτη δόξα ἐπικεντρώνει τό βλέμμα στόν Μεγάλο Νικητή και ἀποτελεῖ τό ἐσχατολογικό μήνυμα τῆς εἰκόνας. Ὁ ἀγιογράφος μέ τόν τρόπο αὐτό θέλει νά διδάξει ὅτι ὁ Κύριος μέ τά λαμπερά ροῦχα και τὴν ἀστραπόμορφη δόξα δέν ἐκμπενίζει και δέν καταστρέφει μόνο τόν θάνατο. Εἶναι ταυτόχρονα ὁ κυρίαρχος τοῦ κάρου και τοῦ κρόνου, ποὺ μέ αὐτή τὴν ὅλόλαμπρη μορφή ἐρχεται συνεχῶς ὡς Παρών μέσα στὸν Ἐκκλησία Του και ἀφθαρτοποιεῖ τούς πιστούς. Εἶναι ὁ Ὅν τοῦ Σινᾶ, ὁ Ἐνας τῆς Τραίδος, πού ἐκπληρώνει τό συνεχιζόμενο αἴτημα τῆς Ἀποκαλύψεως «ἔρχου Κύριε» και εἰσιδεύει στὸν ιστορία ὡς παντοτινός Λυτρωτής. Εἶναι Αὐτός πού μέ τὴν ἴδια δόξα θά ἔλθει και πάλι νά χαρίσει τόν παρουσία Του ὡς αἰώνια πραγματικότητα κατά τὸν ὅγδον και ἀτελεύτητη νήμερα τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

Ἡ εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως στὸν Ὁρθοδοξίαν ἐπιγράφεται: «Ἡ εἰς Ἀδνού κάθισθος» και εἶναι τό «Χριστός Ἄνεστη» μέ χρώματα. Εἶναι ἡ σωγραφισμένη ἐλπίδα τῆς ζωῆς τοῦ μέλλοντος αἰώνος, ὅπως ὄμολογεῖται στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, και ταυτόχρονα τό βέβαιο βίωμα και ἡ ὅμορφη πραγματικότητα, τόν ὄποια μακάρι ὅλοι νά ἀπολαύσουμε. Εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεανθρώπου σέ ὅλους ἔμᾶς, στόν Ὁποῖο ἀρμόζει ὅλη ἡ δόξα τῶν αἰώνων. Ἀμήν. •

* Τό κέιμενο ἀποτελεῖ μικρή ἀνάγνωση τῆς εἰκόνας τῆς Ἀναστάσεως.

Τά διδάγματα τοῦ 1821 καί τά σύγχρονα Ἐθνικά θέματα

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΟΛΕΒΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Πῶς ἐπιβίωσε τό Ἐθνος μας μετά ἀπό αἰῶνες Τουρκοκρατίας; Οἱ ἀπαντήσεις περιέχουν χρήσιμα μηνύματα γιά τὸν κειρισμό τῶν συγχρόνων ἔθνικῶν θεμάτων τοῦ Ἐλληνισμοῦ.

1) Ἡ Ὁρθόδοξη Ἔκκλησία πού διεφύλαξε τὸν Πίστην, τὸν Ἐθνικὴν συνείδοσην καὶ καλλιέργυσε ἀγωνιστικὸν πνεῦμα. Ἐπί Τουρκοκρατίας ὅποιος κανόταν γιά τὸν Ὁρθόδοξην κανόταν καὶ γιά τὸν Ἐλληνισμό. Οἱ ἔξισλαμισμένοι τούρκευν καὶ μετετρέποντο σὲ διώκτες τοῦ Ἐθνους μας. Ἡ Ἔκκλησία μέ τούς Ἱεροκήρυκες, τούς μοναχούς τῶν Κρυφῶν Σχολειῶν καὶ κυρίως μέ τούς Νεομάρτυρες διέσωσε τὴν σπίθη πού ἄναιψε τὴν φλόγα τῆς Ἐλευθερίας.

2) Ἡ πίστη στὴ διαχρονικὴ συνέχεια τοῦ Ἐλληνισμοῦ. Λόγιοι καὶ

κληρικοί, ἀγωνιστές καὶ ἀπλός λαός, ὅλοι εἶχαν τὴν συνείδοσην ὅτι πρέπει νά ἐλευθερωθοῦν, διότι εἶναι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων ἐνδόξων Ἐλλήνων καὶ τῆς Ἐλληνορθόδοξης Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Κολοκοτρώνης δηλώνει στὸν Ἀγγλο Χάμιλτον ὅτι συνεχίζει τὸν ἀγώνα τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Ὁ πρόδρομος τοῦ 1821 Ρήγας Βελεστινῆς παρουσιάζει στὴ Χάρτα τῆς Ἐλλάδος ἀρχαῖες ἐλληνικές πόλεις καὶ τοπωνύμια.

3) Ἡ Μεγάλη Ἰδέα ὡς ὄραμα καὶ ὡς ἐλπίδα. Τίποτε σημαντικό δέν ἐπιτυγχάνεται χωρίς ὄραμα. Ὁ Ἐλληνισμός οὐδέποτε ἐγκατέλειψε τὸν ἐλπίδα γιά ἀπελευθέρωσην ὅλων τῶν ἐδαφῶν πού τοῦ ἀνῆκαν ἐπί Βυζαντίου/Ρωμανίας. Σήμερα μία ἀπό τίς αἰτίες τῆς πολύπλευρης κρίσης εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὡς Ἐλληνες δέν ἔχουμε βρεῖ μιά νέα Μεγάλη Ἰδέα γιά νά μᾶς συναρπάσει καὶ νά μᾶς ἀνυψώσει πνευματικά.

4) Ἡ ἀγάπη τῶν Ἐλλήνων γιά τὰ Γράμματα. Ἄλλοτε σὲ Κρυφά Σχολειά καὶ ἄλλοτε -κυρίως μετά τὸ 1700- σὲ φανερά ἐκπαιδευτήρια, οἱ ὑπόδουλοι μάθαιναν γράμματα μέ βασικά ἐγχειρίδια τὸ Ψαλτήρι, τὸν Ὁκτώχο καὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Στά ἀνώτερα μαθήματα ἐδιδάσκοντο οἱ ἀρχαῖοι Ἐλληνες συγγραφεῖς καὶ κείμενα τοῦ Ἀγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

5) Ἡ ἱκανότητα τῶν Ἐλλήνων στὸ ἐμπόριο καὶ στὴ ναυτιλία. Ἐμποροὶ ἀπό τὸν ὑπόδουλον Ἐλλάδα ἔφευγαν γιά τὴ Δυτική καὶ Ἀνατολική Εὐρώπη, συγκέντρων χρήματα καὶ ἐπέστρεφαν γιά νά ἀνοικοδομήσουν ἐκκλησίες καὶ σχολεῖα. Τὸ ναυτικό τῶν νησιῶν καὶ τῶν παραλίων πόλεων ἔκεινος ὡς ἐμπορικό ἀλλά τὸ 1821 μετετράπι σὲ πολεμικό.

6) Τὸ κοινοτικὸν σύστημα ὡς δημοκρατικὸς θεσμός καὶ ὡς ἐνδειχνῆ ἀλληλεγγύης πρός τοὺς πάσχοντες. Τῶν Ἐλλήνων οἱ κοινότητες ὑπῆρχαν προέκταση τῆς ἐνορίας, ἔχειλεγαν τούς δημογέροντες, φρόντιζαν γιά τὴν παιδεία καὶ βοηθοῦσαν τίς κῆρες καὶ τὰ ὄρφανά.

7) Τὸ ἀντιστασιακό πνεῦμα τοῦ Ἐλληνισμοῦ. Δεκάδες ἔξερσεις ὄργανωθηκαν πρίν ἀπό τὸ 1821.

Μέ πινξίδα ἀλάνθαστη τὰ διδάγματα αὐτά ὁ Ἐλληνισμός πρέπει σήμερα νά ἐπιδείξει πνεῦμα ἀντίστασης καὶ ὅσι ύποταγῆς ἀπέναντι στὸν τουρκικὸν προκλητικότητα, ὥστε ἐκφράζεται μέ τὸν Νέο Ὁθωμανισμό τοῦ Ἐρντογάν. Ἡ ἀλλαγὴ τῶν σχολικῶν βιβλίων Ἰστορίας προωθεῖται μέ πρόθεση νά ἔξωραισθεῖ ὥστε Ὁθωμανικὴ τυραννία καὶ νά ξεχαστοῦν οἱ σφαγές τῶν Νεοτούρκων κατά τοῦ Ἐλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Πόντου. Τό πνεῦμα τῶν ἀναθεωρητῶν εἶναι: Ἀφοῦ οἱ Ὁθωμανοί Τούρκοι ἔσαν «καλοί» ἄρα καὶ τώρα εἶναι καλοί γείτονες καὶ δικαιοῦνται μερίδιο ἀπό τὸ Αἴγαο, τὸν Κύπρο, ἵσως καὶ συνδιοίκηση στὴ Θράκη. Πρόκειται γιά ἀπαράδεκτη νοοτροπία, ὥστε ὁ ὄποια ἀλλοιώνει τὸ παρελθόν σκοπίμως.

Ἡ Κύπρος μας ἔστιν καὶ εἶναι πάντα ἄρρωπτα δεμένη μέ τὴ μοίρα τοῦ ὑπόλοιπου Ἐλληνισμοῦ. Τό 1821 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανός καὶ 500 κληρικοί καὶ πρόκριτοι λαϊκοί ἐκτελέσθηκαν ἀπό τοὺς Ὁθωμανούς λόγῳ ὑποψιῶν γιά τὴ συμμετοχή τους στὸν Πανελλήνιον Ἐπανάστασην. Τό μήνυμα τοῦ Κυπριανοῦ φτάνει μέχρι καὶ σήμερα δυνατό καὶ σαφές:

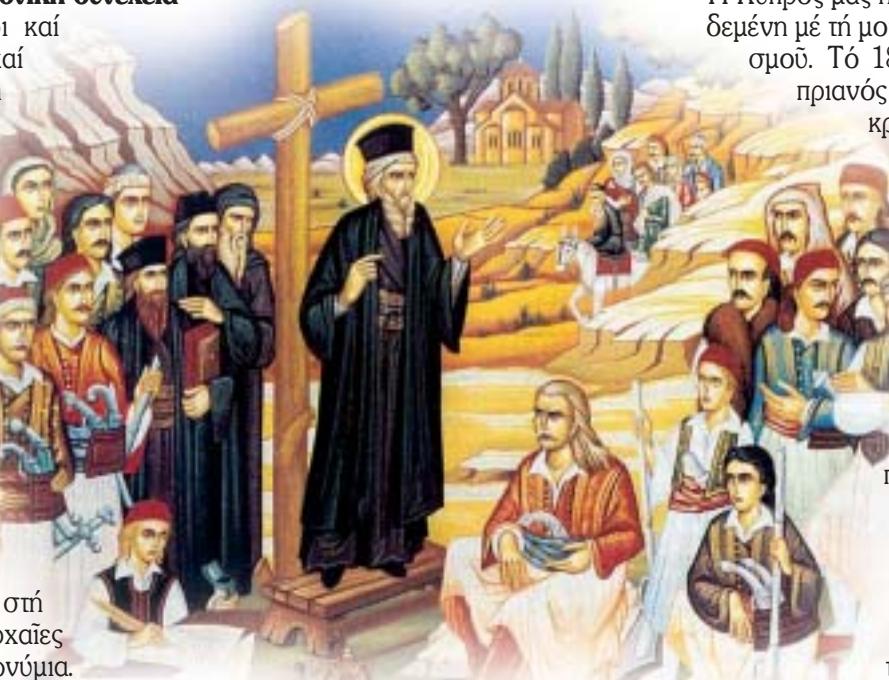
Ἡ Κύπρος πρέπει νά ἐλευθερωθεῖ καὶ νά εἶναι προσανατολισμένη στὶς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἐλληνισμοῦ.

Ἡ Μακεδονία πλήρωσε βαρύτατο φόρο αἵματος στὸν πανεθνικὴν ἔξεγερσην τοῦ 1821. Ὁ Ἐμμανουὴλ Παππᾶς ξεσήκωσε τὴ Χαλκιδική καὶ τὸ Ἀγιον Όρος καὶ ὁ Καρατάσος, ὁ Ζαφειράκης καὶ ὁ Γάτσος τὸν Ἐδεσσα καὶ τὸν Ἡμαθία. Ὁ ἰσχυρός τουρκικός στρατός τοῦ Ἀμπού Λουμπούτ κατέπνιξε στὸ αἷμα τὸν ἐπανάστασην τῶν Ἐλλήνων Μακεδόνων. Οἱ Νεομάρτυρες τῆς Νάουσας τοῦ 1822 βροντοφωνάζουν ὅτι ὥστε Μακεδονία εἶναι Ἐλληνική καὶ ὅτι δέν πρέπει νά δεχθοῦμε ἀλλαγές στὰ σχολικά βιβλία μας περικόπτοντας τὸν Κύριλλο, τὸν Μεθόδιο καὶ τὸν Παῦλο Μελά.

Ἡ Ἡπειρος ἔστιν ἔνιαία καὶ μέ πλειοψηφία ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ κατά τὴ διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας. Τά σύνορα τοῦ 1913 κάθισαν τὸ Βόρειο Ἡπειρο καὶ τὸν παρεχώρησαν στὸν Ἀλβανία. Ὁμως ὥστε παρακαταθήκη τοῦ Πατροκοσμᾶ, πού ἀπαγχούσθηκε στὸ Κολοκόντασι τῆς Β. Ἡπείρου, καὶ ὥστε πνευματική καὶ ἐκδοτική προσφορά τῆς Μοσχόπολης καὶ τῶν Βλαχοφωνῶν Ἐλλήνων κατοίκων τῆς μᾶς ὑποχρεώνουν νά μή λησμονοῦμε καὶ σήμερα τὰ δίκαια τῶν Βορειοπειρωτῶν.

Ἡ Θράκη ἔδωσε στὸν ἀγώνα τὸν Ἀγιο καὶ Ἐθνομάρτυρα Κύριλλο ΣΤ', Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸν καπετάνιον Δόμνα Βισβίζη. Ἡς μήν ἐπιτρέψουμε σήμερα τὸ μακρύ κέρι τοῦ τουρκικοῦ ἐπεκτατισμοῦ νά ἀναστατώσει τὴν εἰρηνική συμβίωση Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων.

Τά νησιά τοῦ Αἴγαίου κάθισαν στὸν Ἐπανάσταση γενναίους ναυτικούς καὶ μπουρλοτιέροδες, ἀλλά ὑπέστησαν καταστροφές, ὥστε ἐκεῖνες τῆς Χίου καὶ τῶν Ψαρῶν. Ἡς ἀποτρέψουμε τίς διεκδικήσεις καὶ τίς γκρίζες ζῶντες στὸ γαλανό Αἴγαο μας! •

’Απρίλιος 1998: Τό Π

Ο αείμνηστος Ποιμενάρχης μας και μετέπειτα Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Έλλαδος, Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, στά εἰκοσιτέσσερα και πλέον ἐπ της Ἀρχιερατείας του στή Μαγνησία, πραγματοποίησε ἔργο πολυσύνθετο, πολυεπίπεδο και πολυυπρισματικό: ἔργο ποιμαντικό, λειτουργικό, ιεροκηρυκτικό, ἐκπαιδευτικό, φιλανθρωπικό, ἔθνικό, συγγραφικό. Δόθηκε σ' αὐτό ὀλοθύμως και ἀνάλωσε ὅλον τὸν δυναμισμό τῆς νεότητάς του, ἀνέδειξε τὸν πληθώρα τῶν χαρισμάτων του και ὑπῆρχε ὁ ποιμήν ὁ καλός, πού τά πρόβατα τοῦ λογικοῦ ποιμήσου του ἀναγνώρισαν, τίμησαν και ὑπερβολικά ἀγάπησαν.

Ο Κλῆρος και ὁ λαός τῆς Δημοτριάδος ἀναγνώρισαν τὸν πολυεργικήν, ταλαντούχα, εὐφυή, διορατική, ἐπικοινωνιακή και διαλεκτική προσωπικότητά του. Λάτρεψαν τὸν ζωντανό, ἀκανοτόμπτο, ρωμαλέο, ἀσυμβίβαστο, καλλιεργή, σύγχρονο και σώφρονα λόγο του. Γονεύτηκαν ἀπό τὸν αὐθεντικότητα τοῦ χαρακτήρα του, τὸ θάρρος, τὸν γενναιότητα, τὸν γρυγοροῦσα συνείδηση, τὸν ἀγωνιστικότητα, τὸ μειδίχιο και τὸ προστνές τοῦ ἥθους του, τὸ διακριτικότητα και τὸν εὐρυμάθειά του. Στὸ πρόσωπό του εἶδαν τὸν ἀπροκατάληπτο Ποιμένα, πού ἀρνεῖται τὸν φονταμενταλιστικό δογματισμό και καταδικάζει ἐμπράκτως κάθε εἰδούς φανατισμό, τὸ μισαλδοδοξία και τὸν ρατσισμό. Ἀναγνώρισαν τὸν παραδοσιακό και συνάμα σύγχρονο ἐκκλησιαστικό ταγό, τὸν ἐραστὴ τῶν Πατέρων, τὸν δόκιμο θεολόγο, τὸν διαπρύσιο κήρυκα τῆς Εὐαγγελικῆς ἀλήθειας, τὸν ἀκάματο κοινωνικό ἐργάτη και ὑπερασπιστὴ τῶν δικαίων τους.

Ἄλλα και τὸ σύνολο τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πού, καθ' ὅλα τὰ χρόνια τῆς Ἐπισκοπικῆς του διακονίας, πληροφοροῦνταν τὸ εὐρύτατο ἔργο του και μελετοῦσε τὶς ἐλπιδοφόρες και σύγχρονες ἀπόψεις του, πού τὸν εἶδε νά μάχεται γιά τὰ δίκαια τῆς Ὁρθοδοξίας και τοῦ Ἐθνους, ἔναντι ἔθνων και βασιλέων, εἶδε στὸ πρόσωπό του τὸν ἐλπίδα γιά τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας στὴ κώρα, ἀλλά και εὐρύτερα στὸν διορθόδοξο, διαχριστιανικό και διαθρησκειακό κῶρο. Καί αὐτὴ ἡ ἐλπίδα ἔλαβε σάρκα και ὀστά, ὅταν κενώθηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θρόνος τῶν Ἀθηνῶν.

Ήταν 10 Ἀπριλίου 1998, ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφείμ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, ὕστερα ἀπό εἰκοσιτέσσερα χρόνια πτδαλιουχίας τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Έλλαδος. Τά βλέμματα κλίνοντο και λαοῦ στράφηκαν στὸ πρόσωπο τοῦ Δημοτριάδος Χριστοδούλου. Ο πόθος τους ἦταν νά τὸν δοῦν Ἀρχιεπίσκοπο και Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Έλλαδος, ἐνόψει τῆς τρίτης χιλιετίας και τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰώνα. Τό δαΐκο αἴσθημα, τό ὄποιο ποικιλοτρόπως ἐκφράστηκε, μετά τὸν ἐκδημία τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Σεραφείμ, δέν ἔμεινε ἀπαραπότο ἀπό τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὄποια κατά τὸν ἐκλογικήν διαδικασία τῆς 28ης Ἀπριλίου, ὕστερα ἀπό τρεῖς διαδοχικές ψηφοφορίες, τὸν ἐξέλεξε 19ο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάσης Έλλαδος, μέ ψήφους 49¹.

Εἶναι ἔξαιρετικά σημαντικό νά τονιστεῖ ὅτι ἡ ἐκλογή του ἦταν ἀποτέλεσμα κατά πάντα νόμιμων και κανονικῶν, δημοκρατικῶν και Συνοδικῶν διαδικασιῶν. «Τὸ νόμιμο και κανονικό τὸ ὑπογραφμίουμε, διότι μπορεῖ μὲν στὸν κατάλογο τῶν Ἀρχιεπισκόπων ὁ κ. Χριστόδουλος νά εὑρίσκεται στὴ 19η σειρά, εἶναι ὅμως ὁ πρώτος, στὰ 184 χρόνια τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Έλλαδος, ὁ ὄποιος ἐκλέγεται νομίμως και κανονικῶς, δηλαδή χωρίς ἔξωθεν, κυρίως πολιτικές παρεμβάσεις, ἀπό τὸ σύνολο τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν και ὅχι ἀπό Διαρκή Ἀριστίνδον Σύνοδο»².

Τό ἔκδολο και ἐνθουσιῶδες λαϊκό αἴσθημα ἀλλά και τὶ δικαίωση τῆς Συνοδικῆς Κανονικότητας ἔξέφρασε ὁ Τοποτροπής τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, ὁ ὄποιος, προσφωνώντας τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπο, κατά τὸ Μικρό Μήνυμα, ἐπεσόμανε και τὰ ἔξης: «Ἐκλεγέντες Μητροπολίτης Δημοτριάδος και Ἀλμυροῦ διεποιμάνατε θεοφιλῶς και θεαρέστως τὸν ἱστορικὸν ταύτην ἐπαρχίαν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ μετά τὸν οἶκον τοῦ 1974 μέχρι τοῦ 1974 ἐπί 24 ἐπ. Ἐλάβατε μέρος εἰς πλείστας Ἐκκλησιαστικάς ἀποστολάς εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Έχετε Διδακτορικόν δίπλωμα,

και εἶσθε γνώστης ξένων γλωσσῶν και συγγραφεύς ἐπιστημονικῶν και ἐποικοδομητικῶν ἔργων, και πληθώρας ἄλλων δημοσιευμάτων εἰς περιοδικά και ἐφημερίδας, διακρινομένων διά τὸ πολυσχιδές τῆς μορφώσεως ὑμῶν και διά τὸν πολλήν ἀγάπην πρὸς τὸν Μητρέα Ἐκκλησία και τὸν φιλτάπτον Πατρίδα. Διά τῆς πειστικῆς δυνάμεως τοῦ προφορικοῦ λόγου ὑμῶν, και διά τῆς κάριτος τῆς ὑμετέρας γραφίδος, ὑπερμαχήσατε σθεναρῶς και ἀνυποχωρήσατε τῶν δικαίων τῆς Μητρός ὑμῶν Ἐκκλησίας. Ταῦτα, λοιπόν, λαβοῦσα ὑπὲρ ὅψιν τῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἀνύψωσεν ὑμᾶς εἰς τὸ ὑψος τοῦ ἐπιπλόου και τὰ μάλιστα ἐπιμόχθου Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἄξιώματος, ἐν τῇ θερμῇ εὐχῇ και τῇ βεβαίᾳ πεποιθήσει, ὅτι θά φανητε ἄξιος τῆς προσγενομένης εἰς ὑμᾶς τιμῆς και περιωπῆς και ἄξιος συνεχιστής λαμπρῶν σελίδων τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Ἰστορίας τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάπης Ἐκκλησίας»³.

Ο νεοεκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος, στὸν ἀντιφώνηστο του, ἔξέφρασε τὴ συγκίνηση ἀλλά και τὴ συναίσθηση τῶν εὐθυνῶν του, νιώθοντας ὅτι ἀνέρχεται ἐπί ἱκριώματος. Ἐδωσε, ὅμως, ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τρεῖς ἵερες διαβεβαιώσεις, τὶς ὄποιες τήρησε ἀπαρεγκλίτως ἔως τὸ τέλος τοῦ βίου του: ὑποσχέθηκε νά ἀναλώσει ὅλες τὶς δυνάμεις του στὸν ὑπηρεσία τῶν καλῶς νοούμενων συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξέφρασε τὸν βαθειά πίστη του στὸ Συνοδικό σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας και ζήτησε τὴ συμπαράσταση τῶν συνιεραρχῶν του στὸ ἔργο και στὶς μελλοντικές πρωτοβουλίες του. Τέλος, ἀναφέρθηκε στὰ ἀπαραίτητα ἀνοίγματα πρὸς τὸν κόσμο, μέ πίστη στὸν παράδοση, διαμορφώνοντας,

άσχα τῆς χαρμολύπης*

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ὅμως, ἔνα νέο, σύγχρονο και ἀνανεωμένο πρόσωπο μέσα στὸν Ἐκκλησίᾳ, ἐνῷ κατέστησε τὸν ἀξιοκρατία ὡς τὸν βασικό πυλώνα στὸν προσπάθεια ριζικῆς ἀναδιοργάνωσης τῶν Συνοδικῶν καὶ ἐν γένει Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, στὸν ὅποια ἐπρόκειτο νά ἐπιδοθεῖ⁴.

Ἡ εἰδοποτὴ τῆς ἐκλογῆς του σκόρπισε ρίγη συγκίνησης καὶ πηγαίου ἐνθουσιασμοῦ στὸ πανελλήνιο, ἴδιαίτερα, ὅμως, σὲ δύο πόλεις μὲ τίς ὅποιες εἶχε συνδέσει τὴν ζωὴν του, τὸν Ξάνθην καὶ τὸν Βόλο. Ὁ Μητροπολίτης τῆς ἴδιαιτέρας του πατρίδας, Μητροπολίτης Ξάνθης Παντελεήμων, ἔξεφρασε τὴν χαρὰ τοῦ ποιμνίου του γιά τὴν ἐκλογήν, πού συνιστοῦσε τιμὴν καὶ εὐλογία γιά ὅλη τὴν ἀκριτική Θράκην. Στὸν Μαγνησία ὁ ἐνθουσιασμός εἶχε λάβει πανηγυρικό χαρακτήρα, ἀπό τὴν στιγμὴν κατά τὴν ὅποια οἱ καθδωνοκρουσίες ἀνήγγειλαν τὸ γεγονός ἀπ’ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. «Χιλιάδες λαοῦ ἔσπευσαν στὸν χῶρο πρὸ τῆς κατοικίας Αύτοῦ, γιά νά ἐκδηλώσουν τὸν ἐνθουσιασμό τους. Τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα μεταδόθηκε ὅχι μόνον ἀπό τὰ ραδιοτλεοπτικά προγράμματα, ἀλλά καὶ ἀπό τὰ φορητά τηλέφωνα πολλῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, πού εἶχαν μεταβεῖ στὸν Πρωτεύουσα καὶ ἐπὶ πολλές ὥρες βρίσκονταν πρὸ τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν, ἀναμένοντας μὲ συναισθηματική φόρτιση καὶ ἐλπίδες τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πολύωρης ψυφοφορίας, τὸ ὅποιο δέχθηκαν μὲ δάκρυα συγκίνησεως, ὑπερφανείας καὶ χαρᾶς»⁵.

Λίγες μέρες μετά, στὶς 2 Μαΐου, ὁ λαός τῆς Δημητριάδος ἐπεφύλαξε στὸν Βόλο, ἐντυπωσιακή ὑποδοχή στὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο, ὅπως τότε, εἰκοσιτέσσερα χρόνια πρὶν, ὅταν καὶ πάλι τὸν εἶχε ὑποδεχτεῖ, τριανταπεντάχρονο Μητροπολίτη, προσβλέποντας στὸ πρόσωπο του μέ χροντές ἐλπίδες. Πλέον, νιώθοντας ὅτι οἱ ἐλπίδες τους εἶχαν πλήρως δικαιωθεῖ, θέλησαν ὅλοι, Κλῆρος, Μοναστικές ἀδελφότητες, λαός, μικροί καὶ μεγάλοι, πολιτικοί καὶ λοιποί ἄρχοντες, νά τὸν εὐχαριστήσουν, γιατὶ τους χάρισε τὰ πιο παραγωγικά καὶ δυναμικά χρόνια τῆς ζωῆς του. Τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ του λαοῦ, αἰσθήματα ὑπερφάνειας, γιά τὸν τετιμημένο Δεσπότη τους, ἀλλά καὶ πόνου γιά τὸν ἐπερχόμενο ἀπορφανισμό, ἔξεφρασε δύο μέρες μετά, στὸν προσφυγική Εὐαγγελίστρια τῆς Νέας Ιωνίας, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπός του, Πρωτοπρεσβύτερος Θωμᾶς Συνοδινός: «Αἰσθανόμαστε μαζί μὲ ὅλους τοὺς Συνέλληνες τὸ πανηγύρι τῆς Ἀνάστασης μέσα στὸν ψυχή μας, καὶ ἐπὶ πλέον ἐμεῖς οἱ συνεργάτες σας κι ὁ εὐσεβῆς λαός τῆς Μαγνησίας τὸν ἴδιαιτερη τιμὴν καὶ τὸν κρυφή περιφάνεια, ἐπειδὴ ὁ δικός μας ὁ Ποιμενάρχης - ὁ Δεσπότης μας - ἀναγνωρίσθηκε καὶ ἀναδείχθηκε στὸ ὑπατο ἀξίωμα, γιατὶ ὅταν πραγματική ἀξία. Εἶναι δυνατόν ὅμως τὸ δάκρυ τὸ καθάριο τῆς χαρᾶς νά μήν εἶναι θολό γιατὶ κι ἡ λύπη τοῦτες τίς ὥρες ἔχει τὴ θέση τῆς κι ἀπολύτως δικαιολογημένα;

Εἶναι δυνατόν ὅλοι οἱ συντοπίτες μας νά μήν ενιωθαν ὁ κάθε ἔνας μὲ τὸν τρόπο του ὅτι μέσα στὸν Πασχαλιά θέλησε ὁ Θεός

νά γιορτάσουμε ἔνα δεύτερο Πάσχα, ἀλλά τό βάρος τοῦ Γολγοθᾶ τὸ ἔρριξε ὀλόκληρο στὶς πλάτες τῶν παιδιῶν τῆς ἀκύμαντης θάλασσας τοῦ Παγαστικοῦ; Τὰ δακρυσμένα μάτια μεγάλων καὶ μικρῶν, τό πονεμένο κατευόδιο τοῦ ἐκλεκτοῦ ποιμνίου πού γιά εἰκοσιτέσσερα ὀλόκληρα χρόνια ἐπάξια ἐποιμάνατε, οἱ συγκλονιστικές ἐκδηλώσεις ἀρχόντων καὶ λαοῦ, ὅπως τίς ζοῦμε αὐτό τό ἀλησμόντο τριήμερο, λένε πολύ περισσότερα ἀπό ὅσα τὸ μυαλό μας μπορεῖ νά δημιουργήσει καὶ τό χρέος μας νά ἀποτυπώσει...»⁶.

Ο νεοεκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος κράτησε τὸν τοποτροπεία τῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἔως τὸν Ὁκτώβριο

τοῦ 1998, ὅταν ἡ Ι.Σ.Ι. ἐξέλεξε διάδοχο τού τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς Ἀρχιμανδρίτη Ἰγνάτιο Γεωργακόπουλο. Τόν λαό, ὅμως, τόν ιερό Κλῆρο, τίς Μοναστικές ἀδελφότητες καὶ τίς ιερές ἐμπειρίες τῆς εἰκοσιτετράχρονης ποιμαντορίας του, κράτησε βαθεία μέσα στὸν καρδιά του, ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη καὶ ἀκριβή κληρονομία στὴ μετέπειτα πορεία τῆς ζωῆς του, ἔως καὶ τό τέλος τοῦ βίου του.

Ἀπόσπασμα Διπλωματικῆς Διατριβῆς, μὲ τίτλο «Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ὡς Μητροπολίτης Δημητριάδος 1974-1998». Λευκωσία 2018.

1. Τὸ πρακτικὸ τῆς ἐκλογῆς, βλ. Ἐκκλησίᾳ, ΟΕ', 1/6/1998, ἀρ. 10, σ. 332.
2. I. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, «Ο Αθηνῶν καὶ πάστος Ἐλλάδος Χριστόδουλος», Χαριστήριος Τόμος πρός τιμήν τοῦ Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν & πάστος Ἐλλάδος Χριστοδούλου Διακονία καὶ Λόγος, Αθίνα, 2004, σ.ο. κζ'-κζ'.
3. Ὁ.π., σ. 334.
4. Ὁ.π., σ. 334-335.
5. Ὁ.π., σ. 342.
6. Ὁ.π., σ. 352-353.

Προκλήσεις και άναταράξεις στήν

5η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Η 5η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό νέο ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε (21/2) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Οι φετινές Ιερατικές Συνάξεις άσχολούνται μέ θέματα πού άφορούν τήν ιερατική οίκογένεια τῆς Τοπικῆς μας Έκκλησίας, τά όποια είσπονται Κληρικοί και λαϊκοί τῆς Μητροπόλεως μας.

Ομιλητής ήταν ο Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, Προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου, μέ θέμα «Προκλήσεις και άναταράξεις στήν ιερατική οίκογένεια». Ο ομιλητής άναφέρθηκε στά γενικά χαρακτηριστικά τῆς σύγχρονης ιερατικής οίκογένειας, δηνίοις παραπρεῖται «παραμέληση τῆς συζυγίας και τῆς τεκνανατροφῆς, ή όποια προκαλεῖ μεγάλες άναταράξεις, γιατί ἀκριβῶς βασίζεται στήν ἀδυνατία νά πιστέψουμε στήν κοινή πορεία πρός τή σωτηρία, νά ἀφεθοῦμε στήν ἔξαλεψη τοῦ ἐγώκεντρισμοῦ, νά προσφερθοῦμε και νά ζήσουμε ὅχι μέ ἀλλά γιά τούς ἄλλους και ἐν προκειμένῳ γιά τούς οίκογενεῖς μας, νά θυσιαστοῦμε ἀγαπητικά και άνυστερόβουλα». Ως ἄλλο χαρακτηριστικό, ἐντόπισε τήν ἀλλαγή στήν δομή τῆς ιερατικῆς οίκογένειας, ἀνάλογα μέ τίς συνθήκες πού ἐπικρατοῦν, ἐνῶ στάθηκε στής ἀρνητικές συνέπειες πού ἔχουν στά μέλη τῶν ιερατικῶν οίκογενειῶν, σκανδαλώδεις ἐκτροπές και συμπεριφορές, πού ἀπαξίωνται και εύτελίζουν στά μάτια τους τό ιερατικό ὑπούργημα.

Ιδιαίτερη άναφορά ο π. Χαρίλαος ἔκανε στής καταστάσεις ἐκεῖνες, πού φέρνουν άναταράξεις στήν ζωή τῆς ιερατικῆς οίκογένειας και εἶναι οἱ ἔξης:

Α. Ἀκατάλληλες ἐπίλογές, δσον ἀφορᾶ στόν ἔγγαμο ή στόν ἄγαμο βίο, ἀλλά και στό πρόσωπο τῆς μελλοντικῆς Πρεσβυτέρας.

Β. Υποτονική συζυγία: «Πόσο θέλουμε νά περνάει τό δικό μας, σάν αὐτοθαυμαζόμενοι σατράπες, πού μόνοι αὐτοί ἔχουν δίκιο, ἀγνοώντας τήν συζυγική ἰσοτιμία, τήν ἀξία τῆς συντροφικότητας, τή σημασία τῆς γυναικείας σκέψης και τοῦ συναισθήματος...; Πόσο στοργή, ἀπό αὐτή πού πρόθυμα και σπάταλα σκορπάμε στό ποιμνίο μας περισσεύει γιά τή σύντροφο και τά παιδιά μας»;

Γ. Προβλήματα ὑγείας: «Η βαθμολόγηση τῆς ὅποιας πνευματικότητάς μας γίνεται μέσα ἀπό δύο πράγματα: τήν ποιότητα τῆς προσευχῆς και τήν ὑπομονή στής ἀρρώστιες...».

Δ. Κοσμικότητα, εὐδαιμονισμός, καταναλωτισμός, Θεομπαίξια: «Ἐσωτερικά ρήγματα, κρυφοί δικασμοί και διπλές ζωές κόστισαν πολύ και μάτωσαν τό ιερατικό σῶμα μέ πληγές ἀγιάτρευτες ὡς σήμερα. Ο προβληματισμός ἀνάμεσα στήν γνωστότητα και στή Θεομπαίξια εἶναι ὁ διαρκής πειρασμός μας. Κάθε μετεωρισμός -καὶ μέ τόν Θεό και μέ τόν κόσμο- εἶναι μιά προδοσία τῆς ἀλλθείας και τοῦ ἵδιου μας τοῦ ἔαυτοῦ. Καὶ ξέρουμε καλά πόσο ὀλέθρια εἶναι γιά μιά ιερατική οίκογένεια ἀ διπλή ζωή. Δυστυχῶς εἴμαστε και ἐμεῖς εὐάλωτοι στούς πειρασμούς τοῦ εὐδαιμονισμοῦ, τοῦ καταναλωτισμοῦ, τῆς πλεονεξίας, τῆς ἀνονθοθηρίας πού τρέφονται μέ τή φιλαργυρία και τή φιλοχροματία...».

Ε. Ταραγμένες σχέσεις μέ τή διοίκηση: «Η ἐνόπτη μας εἶναι ἔνα διαρκές ζητούμενο, και τίς μεταξύ μας δυσαρέσκειες, ἔριδες, μίσος και ἀλλολοκαρφώματα πρώτη τά άναδεχεται ή οίκογένεια μας. Καὶ ὅταν μισθοῦν οι παπάδες θά μισθοῦν και οι παπαδίες και τά παπαδοπαίδια μεταξύ τους - ἄρα ή ἐνόπτη τοῦ ιερατικοῦ σώματος εἶναι τό κατεξοχήν ἀθλητα τῶν ιερατικῶν οίκογενειῶν...».

Στ. «Ιερατικά» διαζύγια: «Υπάρχει ἀνάγκη πνευματικῆς παιδείας και ποιμαντικοῦ ζήλου πρίν ἀπό τή σύναψη και κατά τή διάρκεια τῆς σχέσης ἐνός μελλοντικοῦ ζευγαριοῦ, μέ ὅσες εὐκαιρίες μᾶς δίνονται γιά μιά «ἐπιθετική», ζωηρή και ἐντονη πολιτική προστασία τοῦ γάμου και τῆς οίκογένειας και ὅχι τόσο ἐκ τῶν ύστερων θεραπευτική συχνά ἀνίατων καταστάσεων...».

Η. Ἡ Ήθικές-έρωτικές παρεκτροπές: «Η διαβαθμισμένη σεξουαλική ὥριμανση και ή φυσιολογική, ἀβίαστη και γλυκεία ἐρωτική ζωή θά μᾶς προστατεύουν ἀπό τήν ἀνονθοθηρία και τίς φιλήδονες παρεκτροπές...».

Θ. Ἀλαζονεία και μειονεξία: «Εἴτε ἀλαζονικά εἴτε μειονεκτικά, στό κέντρο στέκεται ὁ ἔαυτός μας γύρω ἀπό τόν ὅποιο κινούμαστε μέ λατρεία και πάθος. Αὐτόν συμβουλευόμαστε ἀποκλειστικά και μαζί του συνθέτουμε ἄπειρα σενάρια και πιθανούς διαλόγους, πηγαίνοντας προετοιμασμένοι και «φουντωμένοι» σέ κάθε μας συνάντηση, γιά τήν ὅποια προεξοφλοῦμε τό ἀποτέλεσμά της. Νά γιατί ἀντί γιά μετάνοια παραδέρνουμε ἀνάμεσα σέ ἐνοχισμό και ἀπελπισία, σέ μελαγχολία, κατάθλιψη και ἀπερίγραπτο ψυχικό πόνο! Γιατί δέ μποροῦμε νά σκεφτοῦμε τό ἀπλούστερο, πώς ὅλα ξεκινοῦν και καταλήγουν σέ μᾶς, στό βαθύ ἐγώ μας...».

Ι. Ψυχική ἔξαντληση και μοναξία: «Πάνω μας ἔρχεται μερικές φορές νά προστεθεῖ μιά ἀστίκωτη και ἀπερίγραπτη μοναξία, ὅταν δέν ἔχουμε ἀνθρώπο νά ποῦμε τό λογισμό μας, συντροφιές γιά μιά ἀνθρώπινη παρηγοριά.. "Οταν ὁ κόσμος στέκεται ἀπέναντί μας ἐπικριτικά ή σκωπικά, ὅταν γινόμαστε τό κόκκινο πανί, ού εὔχροπος στόχος, τό εύκολο θύμα...».

Περαίνοντας τήν εἰσήγηση του, ο π. Χαρίλαος παραπέρασε ὅτι «ἡ μελέτη και ή ἐντρύφηση στό θεῖο Λόγο, ή νηστεία και ή προσευχή, ή ὑπομονή στούς ἀκούσιους και ἀπρόκλητους πειρασμούς και ή ἀπόλυτη ἀγάπη μας πρός τόν Θεό, τόν Ὁποῖο ούδαμός ἐπιθυμοῦμε νά λυπίσουμε μέ τόν ἀστατο χαρακτήρα μας θά ἐνισχύσουν μέ κάρη και δύναμη τίς μικρές και μεγάλες προσπάθειές μας...».

6η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Η 6η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό νέο ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε στής 19/3.

Η Σύναξη ξεκίνησε μέ τόν ἐναρκτήριο καιρετισμό τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Κιαμέτη. Ἀκολούθησε εἰσήγηση ἀπό τόν κ. Ἡλία Κουτσερῆ, Δημοσιογράφο, Πρόεδρο τῆς Ἐνώσεως Γονέων Μαγνησίας, μέ θέμα «Σύγχρονη κοινωνία και Ἐκκλησία. Ο ρόλος τοῦ Ἱερέα, μέσα ἀπ' τά μάτια τῶν λαϊκῶν, ὑπό τίς νέες προκλήσεις-προσκλήσεις».

Ο ομιλητής σημείωσε, ἀρχικά, τρία σημαντικά δεδομένα: «Τό πρῶτο εἶναι ή Παιδεία... μία ἀπό τίς αἵτιες, πού ή Ἐκκλησία εἶναι πιο κοντά στήν κοινωνία, εἶναι ή καλλιέργεια γνώσης, ή εύρυτη σκέψης και ο συνεχής ἐμπλουτισμός τῆς Παιδείας τοῦ καθενός στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας... Τό δεύτερο, εἶναι ή Ἐκκλησία ως σύνολο κληρικῶν και λαϊκῶν, και τό τρίτο, πού ή Παιδεία εἶναι, δχι τό γέμισμα τοῦ ἀδείου δοχείου (ο ἐγκέφαλος τοῦ παιδιοῦ ή τοῦ ἐντήλικα), ἀλλά ἀναμμά ψυχῆς, εἶναι φῶς».

Ο κ. Κουτσερῆς ἐπεσήμανε πώς, «ἔχοντας αὐτά ὡς δεδομένα, ὀφείλουμε νά δούμε τόν ιερέα, μέσα πλέον στήν κοινωνία.. Ο ιερέας, ο πνευματικός, διδάσκει μέ τόν λόγο του, ἀλλά πολύ περισσότερο μέ τόν ἴδια τού τήν ζωή και τό παράδειγμά του. Οπως μεριμνᾷ γιά τήν καθαρότητα τῆς καρδιᾶς τοῦ ἄλλου, ὀφείλει νά μεριμνᾷ και γιά τήν καθαρότητα τῆς δικῆς του καρδιᾶς.

Ἐτοι, ο ιερέας καλεῖται νά γίνει τό θεμέλιο τῆς πίστης, τώρα πού κλονίζεται, ή πίστη τῶν ἀνθρώπων. Καλεῖται μέσα στήν «φουρτουνιασμένη θάλασσα», πού ζει ή σύγχρονος ἀνθρωπός, νά γίνει ο σύγιουρος καπετάνιος, πού μέ ἀσφάλεια θά ὀδηγήσει τό πλοϊο (τήν ψυχή μας) σέ λιμάνι. Καλεῖται ούσιαστικά νά γίνει τό ἡρεμιστικό φάρμακο, πού θά ἡρεμήσει τόν πανικό-βλητο και ταραγμένο γιά πολλούς λόγους ἀνθρωπος. Καλεῖται νά γίνει ή ὅστις μέσα στήν ἔρημο, πού δημιουργησε ὁ ἴδιος ή ἀνθρωπος στήν ζωή του. Καλεῖται νά γίνει ο συνομιλητής του, γιατί δέν ἔχει ἀνθρωπο νά μιλήσει. Καί τό λέω αὐτό, πέραν ἐννοεῖται τῆς ἐξομολόγησης. Εννοώ γιά συνομιλία πού πατάσσει τή μοναξία τῶν σύγχρονων ἀνθρώπων, πού ψάχνουν ἀποκούμπι, πέρα από τό zeotό φαγητό... Είναι μεγάλο τό φορτίο, ἀλλά αὐτή εἶναι ή πραγματικότητα...».

Ο ομιλητής παραπέρασε ὅτι «ή στάση τῆς Ἐκκλησίας και τῶν Ιερέων στόν σύγχρονο πλουραλιστικό κόσμο, πρέπει νά εἶναι παράλληλα, διαλε-

Ιερατική οίκογένεια

κτική και κριτική. Αύτό σημαίνει ότι δέ μπορεῖ νά βρίσκεται στό περιθώριο τῶν κοινωνικῶν ἔξελίξεων, δέν πρέπει νά πρεπει νά πρεπει ἀρνητική στάση στά ιδεολογικά, κοινωνικοπολιτικά και φιλοσοφικά συστήματα, ἀλλά οὔτε κατ' ἀνάγκη νά ταυτίζεται μέ αὐτά...».

Στό ἐρώτημα τί περιμένει τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τὸν σύγχρονο Ἱερέα, ἀπάντησε ότι «περιμένει, πέρα ἀπό τά καθήκοντα πού ἐπιτελεῖ, ἵσως καὶ τά διοικητικά, τά ὑπόλοιπα πνευματικά νά γίνονται μέ ἐπάρκεια, γνώση, κατεύθυνση, ἀγάπη, ἀλληλεγγύη, φροντίδα καὶ πατρική στοργή... Εἶναι μεγάλη εὐλογία γιά τὸν πιστό, νά βρεθεῖ κοντά σέ ἔναν Ἱερέα, ἔναν ἄνθρωπο ἀρετῆς, τὸν πνευματικό πατέρα καὶ καθοδηγητή του, ὁ ὅποιος μέ ἀγάπη θά τὸν διδάσκει ἐμπράκτως στό διάβα τῆς ζωῆς του... Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ πνευματικός χώρος, στόν ὅποιο καλεῖται ὁ Ἱερέας νά διακονεῖ θυσιαστικά τὸν ἄνθρωπο, νά τοῦ παρέχει λόσεις στά ἀδιέξοδα, δείχνοντάς του τὴν ἀλήθεια, γεμίζοντάς τον μέ φῶς. Εἶναι κιλιάδες αὐτοί πού θέλουν νά ἀκούμπισουν σέ ἔνα πετραχίλι νά πούν τὸ δράμα πού ζοῦνε, νά ρωτήσουν, νά ζητήσουν, νά προσευχηθοῦν, νά προχωρήσουν... Βέβαια, πρέπει ὁ κάθε Ἱερέας νά ἔχει ἐσωτερική χαρά καὶ ίκανοποίηση μέ τὸν ἐπιλογή του. Ἡν δέν τά ἔχει αὐτά, τότε θά εἶναι δυστυχισμένος ὁ ἴδιος καὶ θά παράγει ἀρνητικά ἀποτελέσματα. Ἡρα πῶς θά προσφέρει τὴν βοήθεια; Τό νά εἶναι κάποιος Ἱερέας εἶναι θέμα κλήσης ἀλλά καὶ κλίσης. Εἶναι δηλαδή τὸ κάλεσμα ἀλλά καὶ τὸ νά ἔχεις ἐσύ ὁ ἴδιος τὸν ἔφεσην πρός τά ἐκεῖ. Ἔάν ίσχυει τό ἀντίθετο, νομίζω ότι τότε ἔχουμε ἀκόμη καὶ παράλογα παραδείγματα σάν καὶ αὐτά πού κατά καιρούς παρουσιάζονται, ἵσως καὶ ὑπερβολικά σέ ἔνα βαθμό, στά ΜΜΕ...». Μέ τά ως ἄνω δεδομένα, «ὁ Ἱερέας σήμερα καλεῖται νά πείσει τούς ἀνθρώπους γιά τό δάθος τῆς ἀποκλειστικῆς στροφῆς στόν ἐπίπεδο καὶ ἐπιφανειακό τρόπο ζωῆς, καθώς καὶ γιά τὸν ἀναγκαία ἀποκατάσταση τῆς κάθετης σχέσης μέ τὸν Θεό. Ὁ ρόλος τῶν ὄρθιδόξων Ἱερέων στή σύγχρονη ἡλληνική πραγματικότητα εἶναι οὐσιαστικός, σημαντικός καὶ ἀποφασιστικός... Πέρα ἀπό τὸν πνευματική συμπαράσταση, οἱ Ἱερεῖς καλούνται νά συνδράμουν ψυχολογικά ἀπελπισμένους Βολιῶτες, οἱ ὅποιοι ἔχουν βρεθεῖ σέ ἀδιέξοδο καὶ προσανατολίζονται σέ ἀκραῖες λύσεις, ἀποκαλύπτοντας σέ ὄρισμένες περιπτώσεις ἀκόμη καὶ τὴ σκέψη τῆς αὐτοκτονίας. Ἡ διαχρονική ἀποστολή τῶν πνευματικῶν καθίσταται πλέον σωτήρια σέ ἀρκετές περιπτώσεις, ὅπου ἡ ἀπελπισία μοιάζει μονόδρομος, ἀνατρέποντας κυριολεκτικά δυσοίωνα δεδομένα...».

«Ο ὅμιλοπτής, ἀκολούθως, ἀναφέρθηκε στό ποικίλο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στόν ἐποκή τῆς κρίσης καὶ ἀναγνώρισε ότι, «ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ Ἐκκλησία, τότε πολλοί συνάνθρωποι μας θά εἶχαν πραγματικό πρόβλημα ἐπιβίωσης. «Οποιος ἀφεντίται κάτι τέτοιο, τότε «στρουθοκαμπλίζει». Ὁ Ἱερέας εἶναι αὐτός πού παράγει, ἐμψυχώνει καὶ παρηγορεῖ, ἀπορροφώντας τούς κραδασμούς τῆς κοινωνίας πολλές φορές...». Στάθηκε ἰδιάτερα στόν πνευματική διάσταση τοῦ ἔργου τοῦ Ἱερέως καὶ τίς ἀνάλογες ποιμαντικές του πρωτοβουλίες, στόν ἐνορία, στίς φυλακές, στά σχολεῖα, στά Ἰδρύματα, στά πολιτιστικά δρώμενα, στή φιλανθρωπική δράση, στόν ἐθελοντισμό, στόν ψυχολογική ὑποστήριξη, στόν ἀντιμετώπιση καινοφανῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. Παράλληλα, ὅμως, ἐπεστήμανε τή ημιά πού προκαλούν προκλητικές συμπεριφορές, ὅπως «ἡ φιλαργυρία, ἡ ἐπίδειξη, ἡ καταναλωμανία...». Ακόμη καὶ ἡ ἐπίδειξη τῆς μή ἐφαρμογῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ ρόλων, ὅπως δυστυχῶς, πρόσφατο παραδειγμα Ἱερέα ὁ ὅποιος ἀποτέλεσε ἵνδαλμα γιά κάποιους πιστούς, γιατί ἡ ἐπιφανειακή ἀντιμετώπιση τοῦ κάθε ἀμαρτημάτου τους, καὶ ἡ δική του «εἰκόνα», βοηθοῦσε καὶ ἐμᾶς τούς πιστούς, νά ξεπερνοῦμε εὐκολότερα τό ὅποιο ἀμάρτημα...».

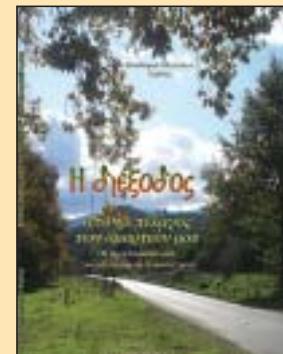
Τέλος, ὁ κ. Κουτσερῆς ἀναφέρθηκε στόν προσέγγιση τῶν νέων παιδιῶν ἀπό τὸν Τοπική μας Ἐκκλησία, ἀπό τὸν ὅποια μόνο θετικά μποροῦν νά προκύψουν καὶ κατέληξε λέγοντας ότι, «Θά ἦταν ὅμορφο καὶ νομίζω ότι θά μποροῦσαν νά ὑπάρχουν σκέψεις καὶ πρωτοβουλίες, ὥστε νά παιδιά νά ἔρθουν ἀκόμη πιό κοντά στήν Ἐκκλησία... Μέ ἐντον ἐνασχόληση τῆς μαθητικής κοινόποιας, τῆς ἐκπαιδευτικής κοινόποιας, τοῦ γονεϊκοῦ κινήματος σέ μιά πιό σταθερή βάση καὶ ὄργανωση, μέσα ἀπό τίς ὅποιες θά προκύπτουν χρήσιμα συμπεράσματα, σκέψεις καὶ προτάσεις, ἀκόμη καὶ γιατί ὅχι μέ τον Ἱερέα τῆς ἐνορίας καὶ προγραμματισμένες ἐπισκέψεις σέ κάρωρυς συνάθροισης, πέραν αὐτῶν πού πιθανόν γίνονται στούς Ἱερούς Ναούς».

Βιβλιοπαρουσίαση

«Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ. Ἡ πέλαγος τῶν ἀμαρτιῶν μου»

Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Β. Μπατάκα

Κυκλοφορήθηκε πρόσφατα ἀπό τίς Ἐκδόσεις «Ἐσταυρωμένος» τό κατανυκτικό καὶ ὑποβοηθητικό γιά τό Ἱερό Μυστήριο τῆς Μετανοίας βιβλίο τοῦ σεβαστοῦ μας Ἱερέα, Ἐφημερίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου καὶ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» τῆς πόλεως μας Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεοδώρου Βασ. Μπατάκα, μέ τίτλο: «Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ» καὶ ὑπότιτλο: «Ἀπό τό πέλαγος τῶν ἀμαρτιῶν μου», σχ. 14x20,5 ἑκ. καὶ σελ. 136. Τό οὖλο περιεχόμενο στοχεύει στή «προετοιμασία γιά μία εἰλικρινή ἐξομολόγηση» καὶ κατανέμεται εὺμέθοδα σέ δύο (Α' καὶ Β') μέρη.

Ο ἀνώτατος στήν ἐπιέλεση τῶν Ἱερατικῶν του καθηκόντων καὶ στήν καρποφόρο ἀνταπόκριση τῆς πολυπτύχου πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς του δραστηριότητας π. Θεοδώρος ὄρμωμένος ἀπό τὸν πολυετή ἐμπειρία καὶ βιώματα τοῦ πνευματικοῦ πατρός πολυπληθῶν πιστῶν πού προστέχουν μέ συντριβή καρδίας ν' ἀπιθάσουν στό ἐπιτραχίλι τοῦ ἐξομολογούμενοι τά μικρά ἡμερά παραπτώματά τους καὶ φωτιζόμενος ἀπό τὸν ἀνωθεν Ἀγιοπνευματικό φωτισμό συνέγραψε κι ἐξέδωκε αὐτό τό εὐλογημένο, γλαφυρό πόνημα προσφέροντάς μας μέ πατρική ἀγάπη, ταπείνωση, ἀπόλοτα καὶ εἰλικρίνεια αὐτά πού μᾶς διδάσκει γιά τὸν τῆς ψυχῆς καθαρό μή Ἀγία μας Ἐκκλησία, καὶ τό ἀπόθεμα τῆς σαραντάχρονης διακονίας του ως Ἱερέως καὶ πεπιραμένου, διακριτικοῦ πευματικοῦ μέ σκοπό νά βοηθήσει τόν καλοπροαρέτο πιστό γιά μιά ἀνυπόκριτο de profundis ἐξομολόγηση.

Ο πιστός ἀναγινώσκοντας αὐτό τό βιβλίο ἐνθαρρύνεται, ἐνδοσκοπεῖται, προβληματίζεται ἡθικά, ἀπορρίπτει τούς ἀναστατικούς λογισμούς πού τοῦ ἐμβάλλει ὁ μισόκαλος Σατανᾶς καὶ νουθετεῖται πώς νά ἐξομολογηθεῖ σωστά καὶ βιώσει τὸν ἄφατο χαρά πού προσφέρει ν' θεραπεία τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ἀπαλλαγή της αὐτό τά νοσηρά της ἀμαρτίας πάθη.

Στό Β' Μέρος τοῦ ψυχωφελοῦς αὐτοῦ βιβλίου κατατίθενται συνοπτικά ἐμπειρίες κληρικῶν, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν πού ἔνιωσαν ἐσώψυχα τὸν ἀγαλλίαστο καὶ ἀνάπαιστο, ἀπότοκα τῆς εἰλικρινοῦς ἐκ βαθέων ἐξομολογήσεως. Παράλληλα ὑποδεικνύονται τρόποι προετοιμασίας καὶ αὐτοελέγχου πρός ἐντοπισμό τῶν παρεκκλίσεων ἀπό τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ διαπραχθέντων ἀμαρτημάτων μέ παράθεση ὑποβοηθητικῶν πρός τοῦτο κειμένων.

Φρονῶ ταπεινά πώς αὐτό τό πόνημα τοῦ π. Θεοδώρου συμβάλλει ούσιαστικά στή «ΔΙΕΞΟΔΟ» ἀπό τό πέλαγος τῶν ἀμαρτιῶν της Β' Βάπτισμα τῆς Ἱερᾶς Μετανοίας καὶ ἀξίζει νά ἀναγνωσθεῖ ἀπό ὅλους μας. Κατόπιν αὐτῶν ἀρμόζουν ἐκθύμως καὶ εὐλαβῶς στόν πονήσαντα θερμά συγχαρητήρια μέ τίν ὄλόψυχη εὐχή: «Ο Τριαδικός Θεός μας νά τοῦ χαρίζει δαψιλῶς ὑγείαν καὶ ἄμφω, δύναμη, ὑπομονή καὶ τόν Φωτισμόν Του, γιά νά συνεχίσει ἀπρόσκοπτα τὸν πολύπλευρη, σωστική, πνευματική, χριστοπρεπή διακονία του.

Τοῦ Γιάννη Πατρίκου, Φιλολόγου

ΠΕΙΔΗΣΕΡΙΣ...

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ Η ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΗ «ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ»

Μέ μεγάλην έπιτυχία πραγματοποιήθηκε (6/2) ή παρουσίαση της Έπετειακής έκδοσης- Ήμερολογίου 2019, «Οι Θησαυροί της Μακρινίτσας» στο Τ.Ε.Ε. Βόλου. Σπίν εκδήλωση, πού διοργάνωσε ό φορέας πολιτισμού της Ιερᾶς μας Μητροπόλεως «Μαγνήτων Κιβωτός», παρευρέθηκαν οί Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος και Βρεσθένης κ. Θεόδηλπος, ή Αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας και Βορείων Σποράδων κ. Δωροθέα Κολυνθρίνη, ή έκπροσωπος του Δημάρχου Βόλου κ. Γεωργία Μποντού-Τοκαδή, ή Θεματικός Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Γιώργος Καλτσογιάννης, ή Πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Κερασιάς κ. Αντωνία Χασιώπη, Περιφερειακοί και Δημοτικοί σύμβουλοι, ή Α'

ύποδιευθυντής της Διεύθυνσης Αστυνομίας Μαγνησίας, Βασίλης Καραϊσκος, ή Πλοϊαρχος Λ.Σ. Έμμανουήλ Κανάλης, Διοικητής της 4ης ΠΕ.ΔΙ.ΛΣ - Ε.Λ. Α.ΚΤ, έκπροσωποι Στρατιωτικῶν Αρχών, Σωματείων και φορέων πολιτισμού της περιοχῆς μας. Ο Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ίδρυτης του Μουσείου, ἀναφέρθηκε στό ὄραμα πού ἔχει συνοδικά γιά τη Μακρινίτσα και στούς λόγους γιά τούς οποίους ἀνέλαβε πίν αξιόλογη πρωτοβουλία νά συγκεντρώσει ιερά κειμήλια ἀπό την περιοχή της και νά δημιουργήσει αύτόν τον ἀξιολογότατο κάρο γιά την ἔκθεσή τους, πού ήδη ἔχει ἀποσπάσει πίν εύγνωμοσύνην και τίς εύχαριστίες τῶν κατοίκων της Μακρινίτσας και τόν θαυμασμό ὅλων τῶν ἐπισκεπτῶν της. Παρουσίαζοντας πίν ἔκδοσην, ή Πρωτ. Θωμᾶς Συνοδινός, Προϊστάμενος του Καθεδρικού Ναοῦ Αθηνῶν, ἔκανε ἐκτενή ἀναφορά στόν ἀξία της διάσωσης και της ἔκθεσης τῶν ιερῶν κειμηλίων και μέ ἔμφαση ἀναφέρθηκε στόν ἔξαιρετικά ἀξιόλογην και σύγχρονη παρουσίαση του Μουσείου της Μακρινίτσας. Ο κ. Έμμανουήλ Βαρβούνης, Καθηγητής Λαογραφίας και Πρόεδρος του Τμήματος Ιστορίας και Έθνολογίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, χαρακτήρισε ίδιαιτέρως φροντισμένην πίν ἔκδοσην και τόνισε πώς τό Μουσείο ἔχει μιά σύγχρονη εἰκόνα, ὅπως οι περισσότερες Λαογραφικές συλλογές και τώρα τελευταῖα οι συλλογές Έκκλησιαστικῶν κειμηλίων και Ιερῶν εἰκόνων. Τέλος, ή κ. Αθηνᾶ Μαχά-Μπιζούμη, Δρ Λαογραφίας, Διδάσκουσα στό Τμῆμα Ιστορίας και Έθνολογίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, παρουσίασε μέ κάθε λεπτομέρεια πίν Έπετειακή έκδοση- Ήμερολόγιο του 2019. Η τελική τοποθέτηση ἔγινε ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο, ο οποίος ἐπεσήμανε τή σημασία της ἐπιλογῆς ἀξιων συνεργατῶν, πού ἀναλαμβάνουν μέ ύπευθυνότητα τούς ρόλους τους και ἔκτελον μέ ίδιαιτέρη επιτυχία τό ἔργο πού τούς ἀνατίθεται. Εύχαριστησε ὅλους τούς συντελεστές αύτοῦ του ἄρτιου ἀποτελέσματος και κάλεσε τούς παρισταμένους και στίς ἐπόμενες δράσεις και ἔκδολώσεις της «Μαγνήτων Κιβωτοῦ».

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ 2ου ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ

Τήν ἐπίσκεψη 25 μαθητῶν της Στάσης του 2ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ν. Ιωνίας δέχθηκε (20/2) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας ό Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Τούς μαθητές συνόδευναν ό Διευθυντής κ. Στέφανος Πίος και οί Δάσκαλοι κ.κ. Δούκας Γκιοργκούδης και Ιωάννης Υδραίος. Ο κ. Ιγνάτιος καλωσόρισε τά παιδιά και ἀναφέρθηκε στίς πολύτιμες ἐμπειρίες τῶν δικῶν του παιδικῶν χρόνων ἀλλά και στή σημασία τῶν δασκάλων στόν ζωή μας. Μίλησε γιά τή ιστορία της Ν. Ιωνίας, πού εἶναι συνδεδεμένη μέ πίν προσφυγιά και τίς ἀληθινότητες πατρίδες. Ο Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στή σημασία της συνύπαρξης τῶν μαθητῶν μέ μικρά προσφυγόπουλα στό σχολεῖο τους και στό πόσο σημαντικό εἶναι, ὅταν φύγουν ἀπό τά μέρη μας, νά πάρουν μαζί τους τίς καλύτερες ἐμπειρίες και νά κρατίσουν τίς καλύτερες ἀναμνήσεις ἀπό τήν ἀγάπην και τή φιλοξενία μας. Τόνισε ὅτι ή στάση μας στρίζεται στό πρότυπο και στό θέλημα τού Θεοῦ και ἔδραζεται στόν τρόπο της ἀγάπης και τής θυσίας μέ τίς οποίες ἀγάπηλασε ο Χριστός τούς ἀνθρώπους και κάλεσε τά παιδιά νά μίνη ξεχνοῦν ὅτι ο κάθε ἀνθρώπος εἶναι μιά ζωντανή εἰκόνα τού Θεοῦ: «Γι' αὐτό δέν πρέπει νά ξεχωρίζουμε τούς ἀνθρώπους ἀπό τό χρώμα, ἀπό τήν καταγωγή τους, ἀπό τήν ἐργασία τους. Γιά τόν Θεό δόλοι οί ἀνθρωποι εἶναι ίσοι, κρατώντας, ὅμως, ο καθένας τή μοναδικότητά του». Στή συνέχεια, τά παιδιά ξεναγήθηκαν στούς χώρους τού Συνεδριακοῦ Κέντρου και ἔλαβαν, ώς εὐλογία, ἀπό τόν Σεβασμιώτατο μία Καινή Διαθήκη και ἔνα dvd μέ τή ζωή τού Χριστοῦ.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Τήν Πέμπτη 7/2, μέ πίν εύκή τού Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ιγνατίου, μιά ὁμάδα συνεργατῶν τῆς Τοπικῆς μας Έκκλησίας και τού Ε", μέ ἐπικεφαλῆς τόν π. Θεόδωρο, πραγματοποίησε ἐπίσκεψη στόν Πειραιά μέ σκοπό νά μεταφέρει στίς ἀρμόδιες Λιμενικές Αρχές μιά ἐνδιαφέρουσα πρόταση γιά πίν ἐπέκταση τού θεσμοῦ τού ἐντεταλμένου ιερέα σ' ὅλοκληρη τήν Ελλάδα, ἐκεὶ ὅπου λειπουργοῦν ύπηρεσίες τού Λ.Σ. Ο π. Θεόδωρος ἐπισκέφθηκε τό Αρχηγείο τού Λ.Σ. Ε.Λ.Λ. Α.ΚΤ. και συνομίλησε μέ τόν Αρχηγό Λ.Σ. Αντιναύαρχο Λ.Σ. κ. Στάμ. Ράπτη, τόν Α' Υπαρχηγό Λ.Σ. Αντιναύαρχο Κ. Θεόδωρο Κλιάρη και τόν Υποναύαρχο κ. Ιωάννη Κοντόπουλο, ο οποίος παρέθεσε γεῦμα πρός την ιερέα και τῶν συνοδῶν του, Κ. Γανωτῆ τ. Λιμενάρχη Βόλου, Λάμ. Γιωτόπουλο τ. ἀξιωμ. Λ.Σ., Αντιπρόεδρο τού "Ε", και κ. Χρ. Γεωργιάδη, συνεργάτη τού "Ε".

ΡΑΣΟΦΟΡΙΑ ΜΟΝΑΧΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΜΟΝΗ ΞΕΝΙΑΣ

Ένα νέο μέλος προστέθηκε στή Μοναστική Αδελφόπιτα της Ιερᾶς Μονῆς Παναγίας Ανω Ξενιάς. Πρόκειται για τόν Μοναχό Παντελεήμονα, κατά κόσμον Στέφανο Κιοσσέ, 40 έτῶν, μέ καταγωγή από τήν Όρεστιάδα, πρ. στρατιωτικό. Στήν Ακολουθία της Ρασοφορίας, πού τέλεσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, τήν Κυριακή 10/2, παρέστησαν άντιπροσωπείες Ιερῶν Μονῶν από τήν Μητρόπολη μας καί δική μόνον, καί πληθυσμό εύλαβθων προσκυνητῶν. Στήν ομιλία του ό Σεβασμιώτατος ἔξεφρασε τήν εὐαρέσκειά του γιά τό γεγονός διτί καί σ' αύτό τό Μοναστήρι, «μέ τήν ιρανή ίστορία, συνεχίζεται ή μοναστική παράδοση, χάρη στόν Ήγιούμενο Νεκτάριο, ό όποιος συγκροτεῖ καί έμπλουτίζει, χρόνο μέ τόν χρόνο, τήν ἀδελφόπιτά του. Στήν ἐποχή τής ἐκκοσμίκευσης, όπου κυριαρχεῖ ό ἀτομισμός, κάποιοι επιλέγουν νά ζήσουν τήν κοινοβιακή ζωή, ἀπαρνούμενοι τό ἐγώ καί τήν αὐτάρκειά τους. Επιλέγουν νά γίνουν αθλητές, ἀσκούμενοι στήν ἀγνότητα καί στήν ἀσκηση. Επιλέγουν τήν ἐλεύθερη υπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐκφράζεται στό πρόσωπο τοῦ Γέροντα-Ήγιον μένου». Άναφερόμενος στόν νέο Μοναχό, ό κ. Ιγνάτιος ἐπεσήμανε διτί, «σέ ὥριψην πληκτικά, ἀποφάσισε μία νέα στράτευση, τήν ὄντως στράτευση, στόν ἀγώνα ἐναντίον τῶν παθῶν, στόν ἀγώνα τῆς κάθαρσης καί τοῦ φωτισμοῦ, γιά νά γίνεται φάρος καί γιά τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Καί αύτό, γιατί ή ἀποφασιστική κίνηση τοῦ ἀνθρώπου νά μονάσει δέν είναι ἔνα ἀτομικό γεγονός ἀλλά καρπός τής ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας ἀλλά καί τής οἰκογένειάς του, πού συγκατένευσε μέ καρά στήν ἀπόφαση τοῦ παιδιοῦ της...».

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΑΝΟΥ ΑΓΑΠΗΣ 2018

Η ἐπίσια ἔόρτια ἐκδήλωση γιά τόν Απολογισμό τοῦ Έρανου Αγάπης τῆς παρελθούσας χρονίας πραγματοποιήθηκε (11/2) στό Ξενία τοῦ Βόλου. Στήν ἐκδήλωση συμμετεῖχαν δεκάδες ἑθελόντριες κυρίες πού διεξήγαγαν τόν Έρανο στής ἐνορίες μας, κατά τή διάρκεια τῶν ἐορτῶν, καί οι ὑπεύθυνοι ἐφημέριοι. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος εὐλόγησε τή Βασιλόπιτα καί προχώρησε στό ἀπολογισμό τοῦ Έρανου Αγάπης 2018, ό όποιος ἀντλήθη στό ποσού τῶν 93.382 ΕΥΡΩ, καί ἐν γένει τοῦ Φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Τοπικῆς μας Εκκλησίας, κατά τό παρελθόν ἔτος. Ο κ. Ιγνάτιος χαρακτήρισε τής ἐθελόντριες κυρίες «πλούτο μας, ὅ τι καλύτερο διαθέτει ή Τοπική μας Εκκλησία. Εἶστε οι ἀνθρωποι τῆς ἀγάπης, τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας». Ο Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στή λειτουργία τῶν ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων, στό ἔργο τοῦ «Έσταυρωμένου» γιά τούς φυλακισμένους καί τούς ἀνθρώπους τῆς ἀνάγκης, στήν ἀνεκτίμητη προσφορά τῶν Σπιτιών Γαλήνης καί τόνισε διτί «κυρίως αὐτά τά χρόνια τῆς μεγάλης κρίσης, φανήκαμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων». Μίλησε γιά τό ἔργο τῶν Λειτουργῶν Υγείας τῆς Αγάπης ἀλλά καί τής στοχευμένης δράσεις σέ περιπτώσεις ἀκραίας φτώχειας καί ἀνέχειας, σέ συνεργασία μέ ἀλλους φορεῖς τοῦ τόπου μας. Ο Σεβασμιώτατος εύχαριστησε τής κυρίες, γιατί δίνουν μαρτυρία Χριστοῦ στήν κοινωνία μας, μέσα ἀπό τά ἔργα τῆς ἀγάπης στά όποια διακονοῦν καί εὐχήθηκε πλούσια τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ στής ἵδες καί στής οἰκογένειές τους. Τήν ἐκδήλωση πλαισίωσαν τό Χορωδιακό καί τό Χορευτικό Τμῆμα Γυναικῶν Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ιερᾶς μας Μητροπόλεως, ἐνῶ παρατέθηκε ἔόρτια δεξίωση πρός ὅλους.

Η ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Τήν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα τῆς Ένωσεως Πολυτέκνων Μαγνησίας εὐλόγησε (5/2) ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος σέ ἔόρτια ἐκδήλωση, πού πραγματοποιήθηκε στό Ξενία τοῦ Βόλου. Κεντρικός ὅμιλοπή τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ό συγγραφέας κ. Δημήτριος Παπαϊωάννου, Εἰδικός Γραμματέας τοῦ Υπουργείου Παιδείας, ἐπί σειρά ἐτῶν, ό όποιος μίλησε γιά τής προωθούμενες Συνταγματικές ἀλλαγές ἀπό τήν Κυβέρνηση σχετικά μέ τήν οἰκογένεια. Ο κ. Παπαϊωάννου ἐπεσήμανε, μεταξύ ἀλλων, διτί «δέν πρέπει νά ἀλλάξει ό θεσμοκός ρόλος τῆς οἰκογένειας, γιατί τό Έθνος στηρίζεται πάνω τῆς. Αν ό θεσμός αὐτός ἀλλάξει, διασπάλευνται τά θεμέλια τῆς οἰκογένειας». Από τή δική του πλευρά, ό Σεβασμιώτατος τόνισε διτί «έάν οι Συνταγματικές ἐπιταγές, πού ἀφοροῦν στόν θεσμό τῆς Οἰκογένειας ἀλλάζουν, τότε

ἀλλάζει ἄρδην ό ἀποψη πού ἔχουμε στήν πατρίδα μας γιά τήν Οἰκογένεια, πάνω στήν όποια στηρίζαμε μέχρι τώρα τούς ἀγώνες μας γιά τήν ἐλευθερία καί τή δημοκρατία. Ας ἐλπίσουμε διτί οι προωθούμενες ἀλλαγές δέν θά περάσουν, γιατί θά κλονίσουν αὐτή τήν ἵδια τήν κοινωνία, βασικό κύταρο τῆς όποιας είναι ή οἰκογένεια». Στή τέλος τῆς ἐκδήλωσης, ό Πρόεδρος τῆς Ένωσεως Πολυτέκνων Μαγνησίας, Πρεσβυτέρα Σουλτάνα Πράπα, ἀπένειμε στόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ιγνάτιο την πιμπτική πλακέτα «ἐπί τῆ εἰκοσαετεῖ Θεοφίλε Ποιμαντορία του, τή σπίριξη καί τήν ἀγάπη του στήν Πολυτέκνων Οἰκογένεια» τῆς Ένωσεως Πολυτέκνων Νομού Μαγνησίας.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Στόν Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου καί Ελένης Βόλου λειτούργησε τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως (31/3) ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, μέ τή συμμετοχή μεγάλου ἐκκλησιασματος. Στό κρυψμά του ό κ. Ιγνάτιος τόνισε διτί «ο Χριστός ταυτίζεται μέ τόν Σταυρό. Ο Ιδιος θέλησε νά φθάσει στό ἔσχατο σημείο τῆς ἀνθρώπινης ταπείνωσης, στόν φυσικό θάνατο, καί μάλιστα μέ τόν πιό ἀτιμωτικό

τρόπο έκείνης τῆς ἐποχῆς.

Αὐτός ἦταν ό τρόπος, γιά νά

καταργήσει τόν Αδό καί ν'

ἀνοίξει καί πάλι τόν δρόμο

πρός τόν Παράδεισο. Ανέβη-

κε στόν Σταυρό γιά τήν δική

μας σωτηρία...». Σέ ἀλλο ση-

μείο τῆς ομιλίας του ό Σεβα-

σμιώτατος ἐπεσήμανε διτί «ο

Κύριος μας καλεῖ σήμερα νά

ἄρουμε τήν δικό μας σταυρό. Ποιός είναι αὐτός ό σταυρός; Μιά ἀπλή ἀπάντηση είναι τό βάρος τοῦ βίου, μέ τά πάθη καί τής ἀδυναμίες, τά προβλήματα καί τής ἀντιξότητες τῆς μεταπτωτικῆς ζωῆς μας. Πολύ περισσότερο, όμως, ό σταυρός μας είναι ή θυσία γιά Αὐτόν... είναι ή λοιδορία πού

ύφισταται ό πιστός στήν ἐποχή μας, πού ἀδικεῖται, πού στερεῖται. Είναι ή ἀπόφαση νά σταθούμε δίπλα στόν κάθε ἀλλον καί νά γίνουμε σταυροφό-

ροι πρό τοῦ δικοῦ του πόνου. Καλούμαστε νά σταυρωθούμε γιά τήν ἀλλον, αὐτόν στό πρόσωπο τοῦ όποιου ό Χριστός μας είπε διτί θά συναπτόσουμε

Ἐκείνον. Κάποιες φορές αὐτός ό ἀλλος μας ἀδικεῖ, μας πονᾷ, δέ μας

συγκωρεῖ κι ὅμως ἐμεῖς πρέπει νά πορευτούμε μαζί του, γιά νά συγχωρήσουμε, νά συμπονέσουμε, νά σταθούμε ἀλληλέγγυοι. Αὐτός είναι ο σταυ-

ρός μας. Καταλαβαίναμε, λοιπόν, διτί η προσκύνη του Σταυροῦ είναι εὔκολη ἀλλά ή μίμησή του δύσκολη...».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Πραγματοποιήθηκε (20/2) στήν «Κατακόμβη» του Μητροπολιτικού Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου ή επίσια ἐκδήλωση ἀγάπης καὶ τιμῆς πρός τούς Ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς τῆς ἐνορίας. Πρόκειται για πρωτοβουλία, πού ἐντάσσεται στή σύσφιξη τῶν σχέσεων ἐνορίας καὶ ἐκπαιδευτικῆς κοινόποτας, μέ σκοπό τίν καλύτερη δυνατή συνεργασία, γιά τίν προαγωγή τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου. Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐκπρόσωποι τῶν Διευθύνσεων Ἐκπαίδευσης Ν. Μαγνησίας καὶ πλῆθος ἐκπαιδευτικῶν. Ἀρχικῶς, τελέστηκε ἀρτοκλασία ὑπέρ ὑγείας τῶν Ἐκπαιδευτικῶν στό παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ τῆς «Κατακόμβης» καὶ ἀμέσως μετά τούς ἐκλεκτούς προσκεκλημένους καλωσόρισε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου. Ἐκ μέρους τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τίν ἐκδήλωση χαρέποσε ἡ Διευθύντρια τοῦ Ἐλληνογαλλικοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου «Ἀγιος Ἰωσήφ» κ. Σοφία Τσαρδακά. Ἀκολούθησε ἡ ὄμιλία τῆς κ. Ἰουλίας Νησιώτου-Μαντέλου, Ἐπίκουρης Καθηγήτριας τοῦ Τμήματος Ειδικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Παιδιάτρου, μέ θέμα «Τίποτα καλύτερο ἀπό τίν παιδική πληκτική». Τίν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁποῖος συνεχάρη τίν ἐνορία γιά τίν πρωτοβουλία τῆς καὶ ἐξέφρασε τή χαρά του, βλέποντας μιά ἐνορία νά διακονεῖ μέ αὐτόν τόν τρόπο, γιατί συμβάλλει στήν ἐνόπτη καὶ λειτουργεῖ γιά τό καλό τῶν παιδιῶν μας. Διαβεβαίωσε τούς ἐκπαιδευτικούς γιά τίν ἀγάπη καὶ τό ἐνδιαφέρον τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ εὐχήθηκε πατρικῶς κάθε παρά Θεοῦ εὐλογία στό ὑπεύθυνο καὶ πολύμοχθο ἔργο τους. Ἡ ἐκδήλωση ὀλοκληρώθηκε μέ παράθεση δεξίωσης γιά τούς ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΗΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Τή Ν. Ἀγχιάλο ἐπισκέφθηκε (7/4) ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος, προκειμένου νά συμμετάσχει καὶ νά τιμήσει μέ τίν ὑψηλή παρουσία του τίν κορύφωση τῶν ἐκδηλώσεων γιά τά 100 χρόνια ιστορίας τοῦ Ἀγροτικοῦ Οίνοποιητικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ν. Ἀγχιάλου «Ἡ Δημόπτρα». Τόν ἔξοχώτατο κ. Πρόεδρο ύποδέχθηκε ἐπισήμως στόν Ιερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου, κατά τή Θεία Λειτουργία, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν καὶ Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους κατοίκων τῆς πόλης. Ὁ Σεβασμιώτατος προσφώνησε ἐπικαίρως τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καὶ τόνισε ὅτι «περιποιεῖ ἐξαιρετική τιμή στόν τόπο καὶ τούς κατοίκους του καὶ ἀφετέρου ἀνανεώνει τόν σύνδεσμό του μέ τό Ἐθνος μας, ἀφοῦ τό πρόσωπό του συμβολίζει τίν ἐνόπτη καὶ τόν ὄμοιψυχία τοῦ λαοῦ μας. Φρονοῦμε ὅτι, πράγματι, τό λειτούργημα τοῦ Προέδρου τῆς Ἐλληνικῆς Δημοκρατίας βρήκε στό πρόσωπό σας τόν συνετό ἐκφραστή αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς ἐνόπτηας...». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στήν ιστορία τῆς πόλης ἀπό τήν ἀρχαιότητα, κάνοντας ἰδιαίτερη ἀναφορά στήν ἐγκατάσταση, στήν περιοχή, στής ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰ., τῶν προσφύγων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαίας, ἐνῶ ἐξῆρε τίν αἰωνόβια δραστηριότητα τοῦ Οίνοποιητικοῦ Συνεταιρισμοῦ, πού εἶναι καρπός τῆς ἐμπειρίας τῶν προσφύγων στήν τέχνη τῆς ἀμπελουργίας. Κατέληξε δέ ὡς ἔξης: «Χαιρετίζουμε ἐγκαρδίως τήν τιμητική παρουσία στόν τόπο μας τοῦ Προέδρου τῆς Ἐλληνικῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἐγγυητής τῆς ιστορίας, τῆς ἰδιοπροσωπίας καὶ τῆς ταυτόπτης τῶν Ἐλλήνων. Χαιρόμαστε, διότι ἀναγνωρίζετε προσωπικῶς ὅτι ἡ ὄρθοδοξη χριστιανική πίστη εἶναι ἀναπόσπαστο καὶ πολύτιμο κομμάτι αὐτῆς τῆς ἰδιοπροσωπίας. Εἴμαστε, τέλος, βέβαιοι ὅτι στούς κρίσιμους γενικῶς ἀλλά καὶ σέ ὅτι ἀφορᾶ τό zήτημα τῶν σχέσεων Κράτους καὶ Ἐκκλησίας καιρούς μας, ὁ θεσμικός ρόλος σας θά εἶναι καὶ πάλι ἐνοποιητικός».

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Στήν τελετή ἀνάληψης καθηκόντων τοῦ νέου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντή Μαγνησίας κ. Βασιλείου Καραϊσκού παρέστη (27/2) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, στό Μέγαρο τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης. Στήν τελετή παρέστησαν ὁ Γενικός Περιφερειακός Ἀστυνομικός Διεύθυντης Θεσσαλίας κ. Βασίλειος Καραπιέρης καὶ τό σύνολο τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης. Στήν προσφώνησή του πρός τόν νέο Ἀστυνομικό Διευθυντή, μετά τήν τέλεση τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τόν κ. Καραϊσκού καὶ εὐχήθηκε τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ στά νέα του καθήκοντα. Ἀναφέρθηκε στούς ισχυρούς δεσμούς ἐμπιστοσύνης μεταξύ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης Μαγνησίας, «μέ κοινό σημεῖο ἀναφορᾶς τούς ἀνθρώπους, πού εἶναι ζωντανές εἰκόνες τοῦ Θεοῦ». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τήν ἐκτίμησή του στούς ἀνδρες καὶ στής γυναικες τοῦ Σώματος, «πού τιμοῦν τήν ἀποστολή τους». Κάλεσε δέ ὅλους νά συνεχίσουν τό ἔργο τους μέ τόν ἴδιο τρόπο, «σεβόμενοι τόν Νόμο, σέ κλίμα ἐνόπτηας, πού ὅλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη. Αὐτό τό παράδειγμα ζητά σήμερα νά κοινωνία μας ἀπό ἐμάς πού καλούμαστε νά λειτουργοῦμε ὡς πρότυπο γιά τόν λαό μας...».

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐτος 380 • Ἀρ. Φύλλου 455-456 • Μάρτιος-Απρίλιος 2019

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διεύθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική
ἐπιμέλεια: Χρήστος Δ. Ξενάκης
Ὑπεύθυνος
κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση &
Βιβλιοδεσμα: ΠΑΛΜΟΣ
Ἔδικτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑΣ ΣΕ ΗΜΕΡΙΔΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ

‘Η Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος, στά πλαίσια τῶν ποιμαντικῶν της δράσεων, διοργάνωσε (28/2) τὴν Ἡμερίδα γιὰ τοὺς Πνευματικούς, μέθεμα τὴν αὐτοκτονία. ‘Η ἡμερίδα ἀπετέλεσε μέρος ἐνός εὐρύτερου σχεδίου, τὸ ὅποιο ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν ἔγκαιρη, συντονισμένη καὶ ὅσον τὸ δυνατό πολὺ ἀποτελεσματική ἀντιμετώπιση τῶν αὐτοκτονικῶν περιστατικῶν. Ὁμιλητές ἦταν ὁ ψυχίατρος καὶ ἐπιστημονικός διευθυντής τοῦ Κέντρου κ. Κυριάκος Κατσαδώρος, μέθεμα «Περὶ ψυχικῆς ὑγείας», καὶ ἡ συντονίστρια τοῦ Κέντρου Ἡμέρας κ. Ὁλγα Θεοδωρικάκου μέθεμα «Ἡ ἀναγκαιότητα πρωτοβουλιῶν στὸν πρόληψη τῆς αὐτοκτονίας». Τὰ ζητήματα ποὺ ἀναλύθηκαν ἐκτενῶς ἀφοροῦσαν στὸν καθορισμό τῆς ψυχικῆς ὑγείας, στὸ νέο πνεῦμα πού διέπει τὶς σχέσεις τῶν εἰδίκῶν ψυχικῆς ὑγείας καὶ ποιμένων, στὸν σημαντικὸ ρόλο τῆς πίστης, ἀναφορικά μὲ τὴ διαιρόφωση ψυχικῆς ἀνθεκτικότητας, στοὺς μύθους σχετικά μὲ τὴν αὐτοκτονία, στοὺς παράγοντες προστασίας καὶ εὐαλωτότητας, στὰ προειδοποιητικὰ μνύματα γιὰ τὴν ἐμφάνιση τῆς αὐτοχειρίας, σὲ πρακτικές συμβουλές γιὰ κειρισμούς περιστατικῶν μὲ αὐτοκτονικούς ἰδεασμούς, σὲ στατιστικὰ στοιχεῖα ἐπιδημιολογικῶν μελετῶν κ.λπ. ‘Η ἡμερίδα, πού συντόνισε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, ἔκλεισε μὲ ἀμφίδρομες εὐχαριστίες καὶ προτάσεις γιὰ ἀνανέωση τῆς ὅλης προσπάθειας, ἔστιασμένης, πλέον, σὲ θέματα κειρισμῶν.

«ΠΡΑΣΙΝΟ ΦΩΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΜΑΣ ΝΑΟΥ

Τίν προγραμματική σύμβαση τοῦ ἔργου πού ἀφορᾶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς στέγης τοῦ Μητροπολιτικοῦ καὶ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου, ὕψους 400.000 εὐρώ (ἀ' φάση), ὑπέγραψε (1/3) ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Ἀγοραστός, παρουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου. «Δέν γίνεται ὁ Μητροπολιτικός Ναός τοῦ Βόλου νά ἔχει προβλήματα. Πίραμε ἀπόφασην νά στηρίξουμε τὴν συντήρηση τοῦ Ναοῦ γιατὶ βλέπαμε ὅτι κάθε χρόνο ἡ κατάσταση ἦταν ὅλη καὶ κειρότερη. Ἐντάξαμε στὸ Πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας 400.000 εὐρώ γιὰ νά ξεκινήσει ἡ πρώτη φάση. Ὁ Ναός εἶναι σημαντικός γιὰ τὸν Βόλο καὶ γιὰ τοὺς πιστούς. Ἡ ἐναρξη τῶν διαδικασιῶν θά ἔχει τοποθετηθεῖ. Πλαίσιο ρόλο πόσο ἔτοιμες εἶναι οἱ μελέτες πού ἔχει ὁ Ναός, τὸ γραφειοκρατικό σύστημα, τὸ ἐλεγκτικό συνέδριο. Τὸ σημαντικό εἶναι πῶς εἶναι δεσμευμένες οἱ πιστώσεις δηλώσεως μετά τὴν ὑπογραφὴ τῆς σύμβασης ὁ κ. Ἀγοραστός. Σέ δηλώσεις τοῦ ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀνέφερε: «Ἡ σύμβαση ὑπογράφηκε γιὰ νά ἀντιμετωπίσουμε προβλήματα πού ὑπάρχουν στὸν Ναό. Τὰ προβλήματα ἀφοροῦν τὸν τρούλο, τὸ δομικὸ τοῦ Ναοῦ καὶ δέν θά μπορούσαμε νά τὰ ἀντιμετωπίσουμε μέ τῇδια μέσα. Χάρη στὴ σημερινὴ ὑπογραφὴ σύντομα θά μπορέσουμε νά ξεκινήσουμε πίν πρώτη φάση τῶν ἐργασιῶν. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ π. Χαριλαος Παπαγεωργίου ἀνέφερε πῶς μέ τὸ ἔργο θά δοθεῖ μιὰ «ἀνάστα των νεκρών». Οἱ ἐργασίες πού θά γίνουν στὸν ναό ἀφοροῦν πίν ἐπισκευὴ τῆς στέγης στὸν όποια δέν ἔχει γίνει καμία συντήρηση ἀπό τὸ 1934. Ἐπίσης δέν ὑπάρχουν μονώσεις μέ ἀποτέλεσμα νά ὑπάρχουν φθορές. «Μέ αὐτό τὸν τρόπο θά ἔχασφαλίσουμε πίν ποιότητα τῶν ἔχωτερικῶν μερῶν τοῦ Ναοῦ ἀλλά καὶ πί στεγανοποίηστον του, πού θά προστατεύσει τὶς ἀγιογραφίες».

ΛΑΜΠΡΗ Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ λαμπρότητα καὶ ἱεροπρέπεια ἡ Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ἔόρτισε (17/3) τὸ μεγάλο ἔορτί τῆς Ὁρθοδοξίας, κατά τὸν ὅποια τιμᾶται ἡ ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, ὕστερα ἀπὸ τὴν μακρὰ καὶ ἐπίοντην περίοδο τῆς Εἰκονομαχίας. Ἐπίκεντρο τοῦ ἔορτασμοῦ ἦταν ὁ Μητροπολιτικός Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικολάου Βόλου, ὃπου τελέστηκε πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσίᾳ μεγάλου πλήθους πιστῶν. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος, ὄρμασμενος ἀπὸ τὴν Ἐναγγελικὴν περικοπή, ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πορεύεται σὲ μιὰ αίχμηρη ἔρημο. Ζοῦμε μιά σταυρώσιμη ἐποχή γιὰ τὸν οἰκουμενικὸν Ὁρθοδοξία. Δύσκολες στιγμές καὶ ἀποφάσεις. Ἡ ἐνόπτη διακυβεύεται. Κι ἐμεῖς καλούμαστε νά πορευτοῦμε, ἔχοντας πάντοτε κατά νοῦν ὅτι δέν πρέπει νά ζοῦμε μέ τὶς δόξες τοῦ παρελθόντος, πού πέρασαν, ἐνδεχομένως καὶ ἀνεπιστρεπτί, ἀλλά νά κρατοῦμε ζωντανή τὴν ἐλπίδα τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, γιατὶ, τελικά, ὁ νικητής εἶναι Ἐνας, ἡ Ἀλήθεια, ὁ Χριστός. Αὐτή εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. «Οσο κι ἄν σταυρώνεται, ὅσο κι ἄν σταυρώνεται ἡ ζωὴ τοῦ πιστοῦ, ξέρουμε ὅτι αὐτή εἶναι ἡ ἐλπίδα καὶ ἀπαντοχὴ μας...». Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ κ. Ἰγνάτιος τέλεσε τὴν κειροθεσία δύο νέων Ἀναγνωστῶν, ἐκλεκτῶν γύνων τῆς Μεγαλονήσου καὶ μαρτυρικῆς Κύπρου, φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στὸν Βόλο. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων στὸ προαύλιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ, ὑπὸ τοὺς παιάνες τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου, κατά τὸν ὅποια ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέγνωσε, κατά τὸ ἔθος, τὸ Συνοδικό τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΔΙΟΡΙΣΤΗΚΑΝ ΤΑ Δ/Σ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Έπιδόθηκαν (14/3) από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο οι διορισμοί τῶν νέων Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων καὶ τῶν Συσσιτίων Ἀπόρων τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση πού πραγματοποιήθηκε στὸ Συνεδριακό Κέντρο Θεοσαλίας. Τὰ νέα μέλη συνδέουν οἱ ἀντίστοιχοι ὃνειρούντο Κληρικοί τῶν ἐνοριῶν μας. Στήν ομιλίᾳ του ὁ Σεβασμιώτατος ἔξερφασε τίς εὐχαριστίες καὶ τίνι ἐμπιστοσύνην του γιὰ τὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖται, ἐνῶ ἔξηρε τὸ ἔργο τῶν Κληρικῶν μας στὶ διαχείριστον αὐτῶν τῶν ταμείων. Σημείωσε ὅτι τὸ ἔργο αὐτὸν ἐπιτελεῖται «μέ ἀλήθεια, ἀληθινὴ διάθεση προσφορᾶς καὶ ἀνιδιοτέλειας, μέ τὴ συνείδηση ὅτι εἴμαστε διαχειριστές ὅσων μᾶς ἐμπιστεύεται ὁ λαός, γιὰ νά τὰ χρησιμοποιήσουμε προκειμένου ν' ἀνακουφίσουμε τούς ἀναγκεμένους ἀδελφούς μας». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε, στὶ συνέχεια, ὅτι «τὸ ἔργο μας εἶναι ἔργο ἐνόπτηας, πού μᾶς διασώει καὶ κινητοποιεῖ τίνι ἐμπιστοσύνην ὅσων προσφέρουν... ἀπευθύνεται στὸν κάθε ἐλάχιστο ἀδελφό, πού μπορεῖ νά μήν εἶναι ὁ ἀπόλυτα δικός μας, ἀλλὰ ὁ κάθε ἄλλος, πού εἶναι, τελικά, δικός μας, γιατὶ στὸ πρόσωπό του ὄφειλουμε νά βλέπουμε τόν Χριστό. Κριτήριο μας πρέπει νά εἶναι τί θά ἔκανε στὶ θέση μας ὁ Χριστός». Ἐκεῖ θά μετρηθεῖ ἡ πίστη μας, ἂν θά σταθοῦμε στὸν ξένο, στὸν ἀλλόπιστο, στὸν πρόσφυγα καὶ ἀσφαλῶς στὸν ὄμοδοξο, στὸν συμπολίτη μας... Ἀναζητοῦστε ὅσους ἔχουν ἀνάγκη καὶ δέν ἐκδηλώνονται εὔκολα. Μίληστε στοὺς μοναχικούς, σὲ ὅσους βιώνουν τόν πόνον καὶ τίνι ἐγκατάλειψη. Δῶστε τοὺς τόν λόγο τῆς ἀγάπης σας». Ὁ Σεβασμιώτατος ὁλοκλήρωσε τὴν ομιλία του ἀναφερόμενος στὸν κριτιμότητα τῶν καιρῶν στὶς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας μέ τὸ Κράτος: «Ἀνθρωποι μέ ἰδεολογικές ἐμμονές, μέ παλιές φόρμες στὸ μυαλό τους, λαμβάνουν λανθασμένες ἀποφάσεις ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας. Μήν σιωπᾶτε καὶ μή μένετε ἀδρανεῖς, ὅταν διαβάλλεται ἡ Ἐκκλησία μας. Μίληστε, πεῖτε τίνι ἀλήθεια τοῦ ἔργου μας, ὑπερασπιστεῖτε τούς Ἱερεῖς μας, πεῖτε τί σημαίνει ὁ Παπάς στὸν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ποιός εἶναι αὐτὸς πού προσβάλλει τούς Ἱερεῖς μας, λέγοντας ὅτι θά τούς ἀπολύσει γιὰ νά διορίσει ἄλλους; Ποιός τοῦ ἔδωσε τὸ δικαίωμα νά κάνει κάτι τέτοιο; Γίνετε οἱ μάρτυρες τῆς ἀλήθειας, γιὰ νά διασώσουμε τίνι ἐνόπτηα τοῦ λαοῦ μας, ὅταν κάποιοι ἄλλοι ἐπενδύουν στὸν δικασμό. Οἱ ἐμμονικοί εἶναι λίγοι καὶ θρασύδειλοι. Ξέρουν μόνο νά καταστρέφουν καὶ νά διχάζουν. Κι ὅταν δικαστήκαμε, τό πληρώσαμε μέ μεγάλες ἐθνικές ἀπώλειες!»

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟ» ΣΤΟ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ

Μιά ἐνδιαφέρουσα καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε τίνι Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας (17/3) στό Πν. Κέντρο τοῦ Δήμου ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ στό Βελεστίνο, πού συνδιοργάνωσαν ὁ Δῆμος Ρήγα Φεραίου καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ Σ.Σ.Κ. Βόλου, ὁ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ, ἐνῶ ἐπικουρικὰ συμμετεῖχαν καὶ ἄλλοι κοινωνικοί φορεῖς τοῦ Βελεστίνου, ὅπως ὁ Σύλλογος Ἀγίου Ἀθανασίου Βελεστίνου, ὁ Σύλλογος Νέων ΕΝΟΔΙΑ, ὁ Σύλλογος Γυναικῶν ΥΠΕΡΕΙΑ ΚΡΗΝΗ, τό Κέντρο Ὅγειας τῆς περιοχῆς καὶ τό Ἀστυνομικό Τμῆμα Βελεστίνου. Σκοπός τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ἡ ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τοῦ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ. Ἡ ἐκδήλωση, μέ τόν τίτλο ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ, συνδύασε τίνι παρουσίαση τῶν δύο παιδικῶν βιβλίων τοῦ π. Θεοδώρου Μπατάκα («Λόγια τῆς Στεριάς καὶ τῆς Θάλασσας») καὶ «Ο... πειρατής μέ τίνι κόκκινην βαρκούλα καὶ ἄλλα παραμύθια καὶ διηγήματα» μέ μία συναυλία ἀπό τό μουσικό σύνολο τοῦ κ. Σταύρου Κουσκούριδα. Τίνι ἀρκτὶ τῆς ἐκδήλωσης ἔκανε ὁ Βυζαντινός χορός τῆς ἀρχιερατικῆς περιφέρειας Βελεστίνου, ὑπό τίνι καθοδήγηση τοῦ κ. Νικολάου Νερούτσου. Ἀκολούθησαν οἱ καιρετισμοί τῶν ἐπισήμων, μέ πρῶτο τόν κ. Δημήτριο Νασίκα, Δήμαρχο τοῦ Δήμου Ρήγα Φεραίου, ὁ ὅποιος ἔξηρε τίνι προσφορά τοῦ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ καὶ εὐχαρίστησε τόν π. Θεόδωρο γιὰ τόν κόπο πού καταβάλλει. Χαιρετισμούς ἀπούθυναν ὁ π. Ἀθανάσιος Συρταδιώτης, Προϊστάμενος τοῦ Ι.Ν. Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, ὁ κ. Φανή Σαρπηγιάννη, Διευθύντρια τοῦ Κέντρου Ὅγειας Βελεστίνου, καὶ ὁ κ. Στέφανος Καρκάλης, Διοικητής τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὁ ὅποιος ἀναφέρθηκε κυρίως στὶ βοήθεια τοῦ Συλλόγου πρός τούς κρατουμένους καὶ τούς μετανάστες. Ἡ πρώτη ομιλία ἔγινε ἀπό τόν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Σ.Σ.Κ. ὁ Ἐσταυρωμένος κ. Λάμπρο Γιωτόπουλο, ὁ ὅποιος περιέγραψε πολύ παραστατικά τίς δομές, τίνι προσφορά καὶ τό πολυποίκιλο ἔργο τοῦ Συλλόγου. Στήν συνέχεια, ὁ κ. Κερασία Παπαγεωργίου-Γκαβανούδη, ἐθελόντρια τοῦ Συλλόγου, ἔκανε μιά σύντομη καὶ περιεκτικὴ παρουσίαση τῶν δύο παιδικῶν βιβλίων τοῦ π. Θεοδώρου. Τίνι ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ π. Θεόδωρος, ὁ ὅποιος εὐχαρίστησε τόν Δήμαρχο καὶ ὅλους τούς συντελεστές τῆς ὄργανωσης τῆς ἐκδήλωσης, καθὼς καὶ ὅλους τούς παρευρισκομένους, πού μέ τίνι παρουσία τους στηρίζουν τό ἔργο τοῦ «Ε». Μίλησε, ἐπίσης, γιὰ τίνι ἀνάγκη τῆς σωστῆς διαπαιδαγώγησης τῶν παιδιῶν καὶ τί συμβολή σ' αὐτῷ τῶν δύο παιδικῶν του βιβλίων.

ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΣΤΗΝ ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ

Τό τμῆμα κωπηλασίας τοῦ Α.Σ. «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, συμμετεῖχε (24/3) στούς Διασυλλογικούς ἀγῶνες στό Μαυροχώρι τῆς Καστοριᾶς μέ δύο πληρώματα: τό διπλό Παιδῶν Ἀρχαρίων, μέ τούς Πάλην Ἐντουαρτ καὶ Χαδούλη Γεώργιο, οἱ ὅποιοι κατέκτησαν τίνι 3η θέση καὶ ἔφεραν στόν Ὄμιλο τό πρώτο μετάλλιο ἀπό τόν ἰδρυσή του ἐδῶ καὶ τρία χρόνια. Στό σκίφιο κορασίδων ἡ Παναγιώτα Κοτρώτσου κατέλαβε τίνι πέμπτη θέση, ἐπισφραγίζοντας, μέ τόν καλύτερο τρόπο, τίνι ἔξαιρετικὴ ἔργασία πού γίνεται καὶ στόν ἀθλητικό τομέα τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Μέ τί δέουσα λαμπρότητα και ιεροπρέπεια τελέστηκε (24/3) στόν Ιερό Ναό Εύαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας ό Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, έπι τῇ μεγίστῃ Θεομπορικῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας μας. Στόν Μέγα Έσπερινό χοροστάτησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης & Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, συγχοροστατούντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου. Παρέστησαν οι τοπικές Αρχές και μέγια πλῆθος πιστῶν. Στό τέλος τοῦ Έσπερινοῦ τελέστηκε, στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ, ή ἀρτοκλασία, μετά πάν όποια τόν Μητροπολίτη Λαρίσης κ. Ιερώνυμο προσφώνησε ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ιγνάτιος. Ο Ποιμενάρχης μας καλωσόρισε τόν νέο Ιεράρχη γιά πρώτη φορά στόν τόπο μας, ἀναφέρθηκε στόν ίστορία τῆς Ν. Ιωνίας και τῶν προσφύγων, ἐνώ ἔξηρε τό θίθος, τή μόρφωση και τίν τώρα προσφορά τοῦ κ. Ιερώνυμου στόν Έκκλησία τῆς Ἐλλάδος. Από τή μερία του ό Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης εύχαριστης τόν Ποιμενάρχη μας γιά τή θερμή ύποδοκή ἀλλά και γιά τήν περίοδο κατά τήν όποια ό κ. Ιγνάτιος κατεῖχε τήν τοποτηροπεία τῆς γειτονικῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως. Στό κήρυγμά του ό κ. Ιερώνυμος ἀναφέρθηκε στά πολλαπλά μυνύματα τῆς ἔορτῆς, κορυφαίο ἐκ τῶν όποιων εἶναι ότι «ὁ Ἀγιος Θεός σέβεται ἀπόλυτα τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία, ὅπως φαίνεται μέσα στή Βιβλική διπύηση τοῦ Εὐαγγελισμοῦ...». Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὥμιλίας του ό κ. Ιερώνυμος τόνισε ότι «σήμερα ἔορτάζουμε τήν Παναγία μας και ἀπό τό πρόσωπο Της ἔκεινῆμε γιά νά γιορτάσουμε τήν ίστορία μας. Παναγία και Ἐλλάδα ταυτίζονται στή συνειδηση μας. Αύτά τά ιερά μεγέθη τῆς ἀγάπης στήν πατρίδα και στήν Έκκλησία μας εἶναι ἀρροκτα συνδεδεμένα, πού δέν μποροῦν νά χωρίσουν. Γι' αὐτό, ή Έκκλησία ἐργάζεται διαχρονικά γιά τήν ἐνόπτια τους, πού εἶναι εὐεργετική γιά τή ζωή και τήν προκοπή τοῦ λαοῦ μας...». Ακολούθησε ή λιτάνευση τῆς Ιερᾶς Εἰκόνος τῆς Εὐαγγελιστρίας στούς δρόμους τῆς Ν. Ιωνίας ύπο τούς πόκοις τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Στήν Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας τέλεσε (6/4) ύποδειγματική-καπηλητική Θεία Λειτουργία ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, στό πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς μέριμνας τῆς Τοπικῆς μας Έκκλησίας γιά τά Σώματα Ασφαλείας τῆς περιοχῆς μας. Στήν Θεία Λειτουργία παρέστησαν ό Αστυνομικός

Διευθυντής Μαγνησίας κ. Βασίλειος Καραϊσκός, καθώς και Αξιωματικοί και Υπαξιωματικοί μέ τίς οἰκογένειές τους. Κατά τή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας, ό Θεολόγος-Καθηγητής κ. Σωτήριος Τσιτσιρίγκας ἔξηγούσε τά τελούμενα στούς έκκλησιαζομένους. Στό κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος ἔξηρε πήν εὐλάβεια τοῦ προσωπικοῦ τῆς

ΕΛ.Α.Σ. και ἀνέλυσε τό βάθος και τήν ἀξία τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό όποιο ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς Έκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ξεχωριστή εὐλογία, ἐκτός τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀποτέλεσε ή ἔλευση στό Αστυνομικό Μέγαρο τοῦ τεμαχίου τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου, πού φυλάσσεται στήν γυναικεία Ιερά Μονή τῆς Παναγίας Ξενιάς, τό όποιο ἐκόμισε προσωπικῶς ό Ηγουμένη τῆς Μονῆς Γερόντισσα Νυμφοδώρα. Στό τέλος, ἐκ μέρους τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως, ό κ. Ιγνάτιος δώρισε ἓνα κράνος σέ ἄνδρα τῆς ὁμάδας «Δίας» και ἐκ μέρους τοῦ Αρχηγείου τῆς ΕΛ.Α.Σ. τίμησε Αστυνομικούς ἐθελοντές αἵμοδότες.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Έόρτια μουσικοχορευτική ἐπετειακή ἐκδήλωση διοργανώθηκε (25/3) ἀπό τήν Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος, πήν εὐθύνη τῆς όποιας εἶχαν οι φορεῖς της, «Μαγνήτων Κιβωτός» και τό Χορευτικό Σύνολο Ι.Μ.Δ. «Η ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ». Ή ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στόν αὔλειο χώρο τοῦ πανηγυρίζοντος Ι. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας, παρουσία πλήθους κόσμου. Στήν ἐκδήλωση ἀκούστηκαν παραδοσιακά τραγούδια τοῦ Ἀγώνα, πού ἀπέδωσε ἔξαιρετικά ό γνωστός μαϊστορας τῆς παραδοσιακῆς μουσικῆς π. Χρήστος Κυριακόπουλος, ἀπό τήν Κηφισιά Αττικῆς, μαζί μέ μουσική όρχηστρα, ἐνώ, παράλληλα, πλούσιο χορευτικό πρόγραμμα παρουσίασαν τά δύο Χορευτικά Σύνολα (Γυναικείο και Εφηβικό) τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως μας «Δημητριάς», τό Χορευτικό Σύνολο Πολιτιστικού Συλλόγου Μικρασιατῶν Ν. Ιωνίας Μαγνησίας «ΙΩΝΕΣ» και τό Χορευτικό Σύνολο Πολιτιστικού και Αθλητικού Συλλόγου Αγίου Γεωργίου Βόλου. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ό Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος, ό όποιος εύχαριστης ήδιαίτερα τόν π.

Χρῆστο σημειώνοντας χαρακτηριστικά: «...Οσο ύπάρχουν ἄνθρωποι σάν τόν παπα-Χρῆστο, ή Ἐλλάδα δέν πεθαίνει. Ή Ἐλλάδα θά zei...».

Ο Σεβασμιώτατος ἔξηρε τή σημασία πού ἔχει νά αἰσθανόμαστε στής ήμέρες μας ἐλεύθεροι πνευματικά και ψυχικά, ώς Χριστιανοί Ορθόδοξοι: «Τό μεγάλο ἐρώτημα παραμένει. Πόσο ἐλεύθεροι είμαστε στήμερα; Ας τό σκεφτοῦμε καλά, γιατί πρέπει νά κρατόσουμε τήν ἐλεύθερία, πού δέν εἶναι μόνο τά σύνορά μας, εἶναι ή πνευματική μας ἐλεύθερία, εἶναι ή ψυχική μας ἐλεύθερία, εἶναι ή ἐλεύθερία νά είμαστε Ορθόδοξοι και Έλληνες».

ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Στόν Ιερό Ναό Ἀγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου χοροστάπησε και ὥμιλησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος, κατά τήν Δ΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου (5/4), παρουσία περισσού πλήθους πιστῶν. Στό τέλος

τῆς Ακολουθίας ό κ. Ιγνάτιος τέλεσε τή Χειροθεσία εἰς Αναγνώστη τοῦ Κωνσταντίνου Χαραμῆ, μαθητοῦ τῆς Α΄ Λυκείου, σπουδαστοῦ Βуз. Μουσικῆς και Αγιογραφίας. Ο Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν όμάδα τῶν Αναγνωστῶν και Ιεροπαίδων, πού λειτουργεῖ στήν Τοπική μας Έκκλησία, μέ τρόπο όργανωμένο, ύπό τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ έκαστοτε Αρχιδιακόνου: «Διαπροῦμε χροστές ἐλπίδες γι' αὐτά τά παιδιά, στά πρόσωπα τῶν όποιων βλέπουμε τούς έαυτούς μας, καθώς κάπως ἔτσι ξεκινήσαμε κι ἐμεῖς. Τά παιδιά αὐτά πρέρχονται ἀπό Χριστιανικές οἰκογένειες και αὐτό εἶναι μεγάλο προνόμιο». Κάλεσε τόν νέο Αναγνώστη νά κρατήσει και ἐπανήσει τά τάλαντα πού τοῦ χάρισε ό Θεός, ἀντιπροσφέροντά τα σ' Εκείνον, μέ σποιον τρόπο ἐπλέξει. Ζήτησε, τέλος, ἀπό τόν λαό νά προσεύχεται, γιά νά ἀναδεικνύει ό Θεός τέκνα Του ἀφορμένα στήν Έκκλησία, ἀπό τήν παιδική τους ήλικια.

**«Έκκλησία-Άναπτριά-Κοινωνία»:
Πανελήνιο Συνέδριο στό Βόλο
με διεθνή συμμετοχή.**

«Έκκλησία-Άναπτριά-Κοινωνία»

Πραγματοποιήθηκε μέ επιτυχία τό Σάββατο 30 Μαρτίου, στό Συνεδριακό Κέντρο «Θεσσαλία», στά Μελισσάτικα Βόλου, τό Πανελήνιο Συνέδριο μέ διεθνή συμμετοχή και μέ θέμα «Έκκλησία-Άναπτριά-Κοινωνία». Τό συνέδριο υλοποιήθηκε μέσα από τή συνεργασία τῆς Ακαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου μέ πήν Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος, τήν Κοινωνική Συνεταιριστική Έπιχείρηση «Πορεία Ύγειας» και τό Σωματείο Κινητικά Άναπτρων Ν. Μαγνησίας «Ιππόκαμπος». Τό έξειταζόμενο θέμα προσέλκυσε τό ένδιαφέρον έκπαιδευτικῶν και ἄλλων έπιστημόνων, φοιτητῶν, ἀνθρώπων μέ άναπτριά και εύρυτερα πολιτῶν πού εύαισθητοποιούνται και δροῦν μέ άφορμή τό ἐν λόγῳ σήτημα.

Στόχο τού Συνεδρίου ἀποτέλεσε ἡ ἐνημέρωση ἀλλά και εύαισθητοποίηση τού κλήρου, τῶν φοιτητῶν, καθώς και ὅλων τῶν ένδιαφερομένων πολιτῶν σέ ζητήματα πού άφορούν στήν άναπτριά ἐντός τῆς έκκλησιαστικῆς και τῆς εύρυτερης κοινωνίας. Σήν ἔναρξη τού Συνεδρίου ἀποτύχυναν καιρετισμό ὁ Διευθυντής τῆς Ακαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Δρ Παντελής Καλαϊτζίδης, ή Οὐρανία Καρανικόλα, Γεν. Γραμματέας Περιφερειακῆς Όμοσπονδίας ΑμεΑ Θεσσαλίας και Πρόεδρος τού Συλλόγου Γονέων-Κηδεμόνων και Παιδιῶν μέ Άναπτριά (ἐκ μέρους τού Προέδρου τῆς Εθνικῆς Συνομοσπονδίας ΑμΕΑ), ὁ Πέτρος Μπέλλος, Πρόεδρος τού Σωματείου Κινητικά Άναπτρων Ν. Μαγνησίας «Ιππόκαμπος» (ἐκ μέρους τού Προέδρου τῆς Εθνικῆς Όμοσπονδίας Κινητικά Άναπτρων), ἐνώ ὁ κύκλος τῶν συνεδριῶν ἔληξε μέ καταληκτήρια προσλαλιά τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίου.

Οι εἰσηγήσεις πού πραγματοποιήθηκαν στό Συνέδριο ἀνταποκρίνονταν στήσ θεματικές συνεδρίες: α) «Ψυχοκοινωνική διάσταση τῆς άναπτριάς», β) «Πρακτικές ἔνταξης και προσβασιμότητας ἀπόμων μέ άναπτριά στά λειτουργικά κείμενα και τό σῶμα τῆς Έκκλησίας», γ) «Ορθόδοξη Θεολογία και άναπτριά». Τήν πρώτη θεματική πλαισίωσαν οι ὄμιλες τῶν Γαλήνης Σαπουντζάκη (Γλωσσολόγου νοηματικῆς γλώσσας, Έπικουρης Καθηγήτριας Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Είδικῆς Αγωγῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλίας) μέ θέμα «Αύτοροσδιορισμός και αὐτοεικόνα ἀπόμων μέ προβλήματα ἀκοῆς», Ιουλίας Νησιώτου (Παιδιάτρου, Έπικουρης Καθηγήτριας Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Είδικῆς Αγωγῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλίας) μέ θέμα «Ο γιατρός ως συνοδός τού παιδιοῦ μέ άναπτριά και τῶν γονέων του» και Ιωάννας Γεωργιάδου (Κοινωνικῆς Κλινικῆς Ψυχολόγου MSc, Συστημικῆς Ψυχοθεραπεύτριας, Υποψήφια Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας), π. Γεώργιος Γιαννίος (έφομέριος τού Ι. Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Εύξεινούπολης Ι.Μ. Δημητριάδος, μέλος τῆς συγγραφικῆς ὄμάδας τού ἐγχειριδίου: «Τά Θρησκευτικά στήν Είδικη Αγωγή») και Χριστίνα Λάππα (Μεταδιδάκτωρ Είδικῆς Αγωγῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και Διδάσκουσα ΣΕΠ στό Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο).

Υποψήφιας Διδάκτορος Πανεπιστημίου Θεσσαλίας) μέ θέμα «Αύτοβούθεια και ἐνδυνάμωση ἀπόμων μέ κινητική άναπτριά». Στή δεύτερη συνεδρία παρουσιάσθηκαν οι εἰσηγήσεις τῶν π. Αναγύρου Σιγάλα (Έφομέριος Ενορίας Αγίων Πάντων Καλλιθέας) μέ θέμα «Ακούσματα κωφῶν...μέ νόημα: τό παράδειγμα τῆς ἐνορίας τῶν κωφῶν» και π. Κωνσταντίνου Παπανικολάου (Διδάκτορος Πανεπιστημίου Winchester, Ι. Διευθυντή I.E.A., Μέλους τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς γιά τήν ἀπασχόληση τῆς EASPD) μέ θέμα «ΟΛΥΜΠΙΑΣ, Διευκόλυνση τῆς πρόσβασης τῶν ἀνθρώπων μέ άναπτριά στήν Έκκλησία και στήν έργασία μέσω τοῦ διαδικτύου».

Στήν τελευταία συνεδρία παρουσιάστηκαν οι εἰσηγήσεις τῶν Καπερίνας Πεκρίδου (Έκτελεστικῆς Γραμματέως γιά τόν Θεολογικό Διάλογο στή Διάσκεψη Εύρωπαικῶν Έκκλησιῶν-CEC, Βρυξέλλες) μέ θέμα «Θεολογία και άναπτριά: Θέτοντας τίς βάσεις γιά ἔναν ούσιαστικό διάλογο στό Σῶμα τῆς Έκκλησίας», Αἰκατερίνης Τσαλαπούνη (Άναπληρωτριας Καθηγήτριας Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., Μέλος Δ.Σ. Ακαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου) μέ θέμα «Τούς πτωχούς και ἀναπτήρους και τυφλούς και χωλούς εἰσάγαγε ὁδε» (Λκ. 14,21): ἀναπτριά και Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» και Petre Maican (Διδάκτορος Θεολογίας και Διδάσκοντος Πανεπιστημίου τοῦ Aberdeen, Ήνωμένο Βασίλειο) μέ θέμα: Τά δῶρα τοῦ Αγίου Πνεύματος και τά δῶρα τῶν ἀνθρώπων μέ διαγνωσμένη ἀναπτριά γιά τήν Έκκλησία: Καλλιεργώντας τήν πνευματολογική διάσταση τῆς ὄρθοδοξης Έκκλησιολογίας». Στό Συνέδριο ἔλαβε χώρα ἐπίσης στρογγυλή τράπεζα μέ θέμα «Έκκλησία και Άναπτριά: Εμπόδια και γέφυρες» στήν όποια συμμετεῖχαν οι Πέτρος Μπέλλος (Πρόεδρος τού Σωματείου Κινητικά Άναπτρων Ν. Μαγνησίας «Ιππόκαμπος»), Ιωάννα Γεωργιάδου (Κοινωνική Κλινική Ψυχολόγου MSc, Συστημική Ψυχοθεραπεύτρια, Υποψήφια Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας), π. Γεώργιος Γιαννίος (έφομέριος τού Ι. Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Εύξεινούπολης Ι.Μ. Δημητριάδος, μέλος τῆς συγγραφικῆς ὄμάδας τού ἐγχειριδίου: «Τά Θρησκευτικά στήν Είδικη Αγωγή») και Χριστίνα Λάππα (Μεταδιδάκτωρ Είδικῆς Αγωγῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και Διδάσκουσα ΣΕΠ στό Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο).

Κατά τή διάρκεια τού Συνεδρίου ὑπῆρξε ἀπόδοση τῶν ὄμιλῶν στή νοηματική γλώσσα, ἐνώ ἡ λίπη τού Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε τό πρώτη τῆς Κυριακῆς 31 Μαρτίου, μέ πήν τέλεση Θ. Λειτουργίας στόν Ιερό Ναό Εύαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας Βόλου και τήν παράλληλη ἀπόδοσή της στή νοηματική γλώσσα.

